

MÓNICA OLTRA JARQUE, consellera secretària del Consell,

CERTIFIQUE que el Consell ha adoptat l'acord següent:

Acord de 16 d'octubre de 2020, del Consell d'aprovació de l'Avantprojecte de Llei de la Generalitat, sobre protecció, benestar i tinença d'animals de companyia

«La Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia es justificava que tot i que a la Comunitat Valenciana hi ha una profunda tradició de respecte cap als animals de companyia, amb aquesta llei es va pretendre augmentar la sensibilitat col·lectiva cap a comportaments més humanitaris i propis d'una societat moderna; i va suposar un reconeixement explícit d'aquesta preocupació per protegir els animals en l'àmbit domèstic i un dels primers textos legals autonòmics que van veure la llum en aquesta matèria.

Per la seua part, en la legislació estatal no hi ha fins al moment cap text legal o reglamentari aprovat que continga una regulació específica sobre els animals de companyia, que únicament són referenciats en la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal i la Llei 32/2007, de 7 de novembre, per a l'atenció dels animals, en l'explotació, el transport, l'experimentació i el sacrifici, i altres normes de caràcter sectorial, de manera tangencial i subsidiària. Així doncs, davant d'aquest buit normatiu, han sigut els legisladors autonòmics, els que han assumit aquesta tasca reguladora fent pròpia la preocupació creixent de la societat per formular uns principis i drets en defensa dels animals de companyia i establir, en conseqüència, uns mecanismes de protecció a favor d'aquests.

No obstant això, el temps transcorregut i determinades mancances advertides en l'esmentada Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia, s'han vist reflectits en el fet que la seua aplicació no ha sigut tan eficaç com hauria sigut desitjable i que en l'actualitat continuen produint-se accions i comportaments incívics que han de procurar atallar-se amb més fermesa mitjançant un nou instrument legal que garantisca nivells alts de protecció, benestar i tinença responsable dels animals de companyia.

Aquesta iniciativa legislativa troba així el seu fonament en la necessitat de promulgar un instrument jurídic més eficaç en la defensa i protecció dels animals de companyia d'acord amb la demanda social i l'interés general, la seua finalitat essencial és aprofundir en les mesures educatives i de conscienciació social de la població per a un tractament digne dels animals de companyia, però també reforçar l'actuació de les administracions públiques en la tutela dels drets dels animals de companyia i l'enduriment del règim sancionador davant de conductes incíviques i cruels amb els animals de companyia.

D'acord amb el exposat el seu objecte és la configuració d'un nou marc jurídic de rang legal regulador de la protecció, tinença i benestar dels animals de companyia, substituïnt a la vigent Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat Valenciana, de protecció dels animals de companyia, que es deroga. S'estableixen les normes generals de protecció, benestar i tinença dels referits animals, regulant les atencions mínimes que han de rebre, així com les condicions de cria, venda i transport, les obligacions generals que incumbeixen als posseïdors o propietaris, regulant-se així mateix les instal·lacions per al seu manteniment temporal, així com el règim general d'inspecció i vigilància a càrrec de les administracions públiques.

D'aquesta manera, es procura més coherència i sistemàtica de la normativa com a instrument més adequat per a la consecució de les finalitats perseguides i també s'aclareix i es facilita a la ciutadania el coneixement de les obligacions que han d'assumir respecte a aquests animals.

Aquest avantprojecte de llei es formula en virtut de l'habilitació competencial establerta per l'article 49.3 apartat 3 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana que estableix que la Generalitat té competència exclusiva, en matèria d'agricultura, reforma i desenvolupament agrari, i ramaderia, així com les establides en l'article 50.6 de l'Estatut en matèria de medi ambient.

En la tramitació de l'avantprojecte, seguint el que disposa l'article 42 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, de la Generalitat, del Consell, i l'article 44 del Decret 24/2009, de 13 de febrer, del Consell, sobre la forma, l'estructura i el procediment d'elaboració dels projectes normatius de la Generalitat, s'han realitzat els corresponents estudis de caràcter justificatiu, tècnic, econòmic, i jurídic que han aconsellat la seua adopció.

Aquesta llei està inclosa en el Pla Normatiu de l'Administració de la Generalitat 2020.

En conseqüència, d'acord amb l'article 28.c) i 42.4 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, de la Generalitat, del Consell, a proposta de la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica, el Consell, amb la deliberació prèvia, en la reunió de 16 d'octubre de 2020

ACORDA

Primer. Aprovar l'Avantprojecte de llei de la Generalitat, sobre protecció, benestar i tinença d'animals de companyia que s'insereix a continuació.

Segon. Continuar la seua tramitació amb la remissió al Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana per a l'emissió del seu dictamen.

AVANTPROJECTE DE LLEI DE LA GENERALITAT, SOBRE PROTECCIÓ, BENESTAR I TINENÇA D'ANIMALS

Índex

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

TÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS.

CAPÍTOL 1r. Objecte finalitats i àmbit de la llei

Article 1. Objecte de la llei

Article 2. Finalitats i principis de la llei

Article 3. Àmbit d'aplicació de la llei

CAPÍTOL 2n. Definicions i exclusions de la llei

Article 4. Definicions a efectes d'aquesta llei

Article 5. Exclusions de la llei

TÍTOL II. DE LA RESPONSABILITAT SOBRE ELS ANIMALS I LES SEUES NORMES DE PROTECCIÓ

CAPÍTOL 1r. Obligacions i prohibicions

Article 6. Obligacions dels responsables legals i temporals d'animals de companyia

Article 7. Prohibicions pel que fa als animals de companyia

Article 8. Prohibició de baralles d'animals i altres activitats

CAPÍTOL 2n. Transport

Article 9. Transport d'animals de companyia

CAPÍTOL 3r. Tractaments obligatoris

Article 10. Tractaments obligatoris dels animals de companyia

CAPÍTOL 4t. Identificació

Article 11. Animals subjectes a identificació
Article 12. Sistema d'identificació
Article 13. Procediment d'identificació
Article 14. Terminis d'identificació i canvi de titularitat
Article 15. Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana
CAPÍTOL 5é. Sacrifici i eutanàsia
Article 16. Del sacrifici i l'eutanàsia dels animals
CAPÍTOL 6é. Fires, exhibicions i concursos
Article 17. Requisits i condicions
TÍTOL III. DELS NUCLIS ZOO LòGICS D'ANIMALS DE COMPANYIA
CAPÍTOL 1r. Dels requisits i registres dels nuclis zoològics d'animals de companyia
Article 18. Requisits generals dels nuclis zoològics
Article 19. Registre dels Nuclis Zoològics d'Animals de Companyia
CAPÍTOL 2n. Requisits de determinats nuclis zoològics
Article 20. Requisits de les granges i dels establiments de venda d'animals de companyia
Article 21. Requisits dels establiments de manteniment temporal d'animals de companyia
TÍTOL IV. DE L'ABANDÓ D'ANIMALS DE COMPANYIA, PERDUTS I VAGABUNDS I ELS CENTRES D'ACOLLIMENT D'ANIMALS DE COMPANYIA
CAPÍTOL 1r. Recollida i destinació d'animals de companyia perduts, abandonats i vagabunds
Article 22. Recollida d'animals de companyia perduts abandonats i vagabunds
Article 23. Destinació d'animals extraviats, abandonats i vagabunds
CAPÍTOL 2n. Dels centres i cases d'acolliment i de les colònies felines
Article 24. Dels centres i cases d'acolliment
Article 25. De les colònies felines
TÍTOL V. DELS ÒRGANS CONSULTIUS I LES ENTITATS DE PROTECCIÓ I DEFENSA D'ANIMALS DE COMPANYIA
CAPÍTOL 1r. De les entitats col·laboradores de protecció animal i defensa d'animals de companyia
Article 26. Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció Animal i Defensa d'Animals de Companyia
Article 27. Requisits de les entitats col·laboradores de protecció i defensa dels animals de companyia
CAPÍTOL 2n. Del Consell Assessor i Consultiu en matèria de protecció d'animals de companyia
Article 28. Consell Assessor i Consultiu en matèria de protecció d'animals de companyia
Article 29. Composició i funcionament
TÍTOL VI. EDUCACIÓ, FORMACIÓ, SENSIBILITZACIÓ I DIVULGACIÓ
CAPÍTOL 1r. Educació, formació, sensibilització i divulgació
Article 30. Educació, sensibilització i divulgació de la llei
Article 31. Formació
TÍTOL VII. DE LA INSPECCIÓ I VIGILÀNCIA DELS ANIMALS DE COMPANYIA
CAPÍTOL 1r. Inspecció i plans de control
Article 32. Plans i programes d'inspecció i control
Article 33. Personal inspector
Article 34. Obligacions de l'inspeccionat
CAPÍTOL 2n. Competències de les administracions
Article 35. Competències i obligacions de l'Administració local i autonòmica
TÍTOL VIII. DE LES INFRACCIONS I DE LES SANCIONS
CAPÍTOL 1r. Infraaccions
Article 36. Classificació d'infraaccions
CAPÍTOL 2n. Sancions
Article 37. Sancions
Article 38. Sancions accessòries
Article 39. Graduació de sancions
Article 40. Mesures provisionals
Article 41. Mesures no sancionadores
Article 42. Multes coercitives
Article 43. Responsabilitat jurídica civil i penal
Article 44. Procediment sancionador

Article 45. Competència sancionadora

Article 46. Prescripció d'infraccions i sancions

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Publicitat de la llei

Segona. Límit màxim d'animals de companyia per domicili

Tercera. Taxa municipal

Quarta. Incidència pressupostària i destinació d'ingressos

Cinquena. Registre d'inhabilitats

Sisena. Control de poblacions en l'entorn urbà

Setena. Animals usats en teràpia

Huitena. Animals de producció abandonats

Novena. Salvaguarda del règim de benestar animal

Desena. Anellament d'aus

Onzena. Prohibició de tir al colomí i altres aus

Dotzena. Circs amb animals salvatges

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Règim transitori destinació animals abandonats

Segona. Nuclis zoològics

Tercera. Responsables legals i temporals

Quarta. Vigència transitòria de determinades disposicions reglamentàries

Cinquena. Adaptació d'ordenances municipals

Sisena. Exemplars d'espècies prohibides com a animals de companyia adquirits amb anterioritat a l'entrada en vigor de la llei

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA ÚNICA Derogació normativa

DISPOSICIÓ FINAL

Primera. Desenvolupament reglamentari

Segona. Entrada en vigor

PREÀMBUL

I

La convivència de l'ésser humà durant milers d'anys amb els animals ha creat una dependència mútua en la qual la preocupació de la societat pel concepte de benestar animal o, si més no, per disminuir el maltractament dels animals només es remunta al passat segle XX. En tot cas, en la primera meitat d'aquell segle el reflex normatiu d'aquesta preocupació se circumscriu a la regulació d'aspectes zoonòtics o de sanitat animal, amb la finalitat d'evitar la transmissió de malalties indesitjades a l'ésser humà o d'erradicar brots i epidèmies epizoòtiques en explotacions d'animals de producció pels perjudicis econòmics que pogueren generar, o bé a aspectes relacionats amb la preservació de la naturalesa i del medi natural o cinegètic. És a partir de la segona meitat del segle XX quan, a instàncies d'organitzacions internacionals de protecció d'animals, tenen lloc els tractats internacionals ratificats per Espanya: la Declaració Universal dels Drets de l'Animal, proclamada el 15 d'octubre de 1978, els Convenis de Washington, Berna i Bonn i els tractats, directives i reglaments de la Unió Europea, entre els quals destaca especialment la signatura del Tractat de Testarada, pel qual es va modificar el tractat constitutiu de la Unió Europea, en el qual es defineixen els animals com a éssers sensibles, i diversos protocols sobre protecció i benestar animal, que han sigut l'origen de reglaments i directives comunitàries que contenen normes de protecció sobretot en l'àmbit de les explotacions ramaderes i en matèria de benestar animal, però també per al control sanitari dels desplaçaments d'animals de companyia entre estats membres. Tot això s'ha reflectit i s'ha transposat en diverses disposicions en el nostre ordenament jurídic intern, entre les quals cal esmentar, de manera particular, la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal i la Llei 32/2007, de 7 de novembre, per a l'atenció dels animals, en l'explotació, el transport, l'experimentació i el sacrifici, a més de diverses normes de caràcter sectorial.

II

En l'exposició de motius de la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia es justificava que tot i que a la Comunitat Valenciana hi ha una profunda

tradició de respecte cap als animals de companyia, amb aquesta llei es pretén augmentar la sensibilitat col·lectiva cap a comportaments més humanitaris i propis d'una societat moderna; la llei esmentada ha suposat un reconeixement explícit d'aquesta preocupació per protegir els animals en l'àmbit domèstic i és un dels primers textos legals autonòmics que van veure la llum.

Per la seua part, en la legislació estatal no hi ha fins al moment cap text legal o reglamentari aprovat que continga una regulació específica sobre els animals de companyia, que únicament són referenciats en les dues lleis abans esmentades de manera tangencial i subsidiària. Així doncs, davant d'aquest buit normatiu, han sigut els legisladors autonòmics, a partir de l'última dècada del segle passat, els que han assumit aquesta tasca reguladora fent pròpia la preocupació creixent de la societat per formular uns principis i drets en defensa dels animals de companyia i establir, en conseqüència, uns mecanismes de protecció a favor d'aquests.

No obstant això, el temps transcorregut i determinades mancances advertides en el text legal, s'han vist reflectits en el fet que la seua aplicació no ha sigut tan eficaç com hauria sigut desitjable i que en l'actualitat continuen produint-se accions i comportaments incívics que han de procurar atallar-se amb més fermesa mitjançant un nou instrument legal que garantisca nivells alts de protecció, benestar i tinença responsable dels animals de companyia.

III

Aquesta llei troba fonament en la necessitat de promulgar un instrument jurídic més eficaç en la defensa i protecció dels animals de companyia d'acord amb la demanda social i l'interés general, la seua finalitat essencial és aprofundir en les mesures educatives i de conscienciació social de la població per a un tractament digne dels animals de companyia, però també reforçar l'actuació de les administracions públiques en la tutela dels drets dels animals de companyia i l'enduriment del règim sancionador davant de conductes incíviques i cruels amb els animals de companyia. Per això no es limita únicament a introduir modificacions puntuals en la Llei 4/1994, de 8 de juliol, referida sinó que, en substitució d'aquesta, es configura oportunament com un nou text legal actualitzat que aborda amb caràcter integral i de manera completa la regulació de tots aquells aspectes relacionats amb els animals de companyia en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, sense perjudici del desenvolupament reglamentari posterior que haurà de promulgar-se per a concretar les previsions d'aquesta. D'aquesta manera, es procura més coherència i sistemàtica de la normativa com a instrument més adequat per a la consecució de les finalitats perseguides i també s'aclareix i es facilita als ciutadans el coneixement de les obligacions que han d'assumir respecte a aquests animals.

En la redacció s'ha tingut en compte el principi de proporcionalitat, per això aquesta llei conté la regulació imprescindible per a atendre les finalitats perseguides, després de constatar en cada situació que pugua produir-se, que pose en risc el benestar animal o fins i tot en situacions de maltractament, que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets, o que imposen menys obligacions als destinataris. Atesa aquesta orientació, el desplegament reglamentari i l'aplicació de la llei per part de les administracions públiques haurà de respectar aquest principi de proporcionalitat. Aquesta proporcionalitat està present, entre altres punts de la llei, en la consideració que fa la llei dels animals de companyia amb funcions socials, com ara els dedicats a la caça, per als quals es fan algunes excepcions puntuals a la norma general en el text ateses les peculiaritats de les seues funcions socials, sense que per això deixen de tindre l'empara legal que assegure el seu benestar.

El contingut d'aquesta llei és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, nacional i de la Unió Europea, i genera un marc normatiu estable, previsible, integrat, clar i de certesa, que en facilita el coneixement i la comprensió i, en conseqüència, l'actuació i presa de decisions de les persones i empreses. A aquests efectes s'ha parat especial atenció a l'ús del llenguatge no sexista i no cosificant de la llei. El coneixement científic de què disposem en l'era moderna ha de facilitar que no es continue considerant els animals no humans com a objectes o coses, és necessari reconèixer que són éssers sensibles amb identitat, autonomia intrínseca i individualitat. Això hauria de veure's reflectit en tots els àmbits del llenguatge i especialment en les lleis, però una cosa és no cosificar-los i reconèixer la seua individualitat i una altra és no reconèixer la dependència que tenen els animals de companyia del seu responsable legal. Aquesta dependència és la que genera les obligacions

legals que exigeix la llei envers els responsables legals dels animals de companyia. Introduir un llenguatge ple d'igualtat en la llei restaria garanties a la protecció i defensa dels animals de companyia. La tinença implica responsabilitat legal d'atenció i cures, i la convivència en igualtat implica respecte mutu. Sense entrar en les comparacions cognitives de sentiments o emocions, que en tot cas es pot afirmar que són diferents segons l'espècie animal, la llei defineix quines són les obligacions legals de la ciutadania i les administracions en relació amb els animals de companyia i el llenguatge legal ha de ser aquell que implique o explique amb més claredat, transparència, rigor i seguretat jurídica aquestes obligacions. La llei planteja amb objectivitat un caràcter regulador de situacions reals, que facen la llei aplicable en tots els seus aspectes, que eludisca figures declaratives no quantificables o de difícil aplicació pel seu caràcter intrínsec d'apreciació subjectiva.

Des d'un punt de vista competencial, aquest text legal es dicta conforme a la planificació legislativa de l'Acord del Consell de 12 de gener de 2018 pel qual s'aprova el Pla normatiu de l'Administració de la Generalitat per a 2018, en atenció a les competències de desplegament legislatiu i execució en matèria de sanitat i higiene i de medi ambient, així com la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que aquesta comunitat autònoma té atribuïdes, de conformitat amb el seu Estatut d'Autonomia.

IV

Des del punt de vista del contingut i com a aspectes destacables, aquesta llei, de la mateixa manera que la seua predecessora, ha optat per circumscriure el seu propi àmbit d'aplicació a la defensa dels animals de companyia i no ampliar el marc de regulació i protecció a totes les espècies animals. Això és deu a la consideració del fet que aquest text legal ha de posar l'èmfasi en la defensa dels animals que, sense ànim de lucre, conviuen amb l'home i que no han sigut objecte de regulació estatal, per la qual cosa no gaudeixen de cap marc de protecció jurídica específica a escala comunitària o nacional. No obstant això, conscients de les llacunes jurídiques estatals que en alguns casos deixen sense protecció i defensa alguns animals domèstics, en les disposicions addicionals s'ha procurat establir normes de salvaguarda per a aquells animals domèstics que no es troben emparats per una altra normativa específica o general de protecció del benestar animal que els pugua ser aplicable i especialment estaran emparats per aquesta llei en el transcurs de competicions esportives. Així mateix, s'imposen limitacions a algunes pràctiques esportives de tir a animals i a l'ús d'animals salvatges en circs. La llei també defineix aquells animals que es poden considerar animals de companyia i especifica la prohibició de tinença i comercialització com a tals d'altres, com ara els animals salvatges, i esmenta en concret primats i grans felins per motius de seguretat, de benestar animal, i evitar el maltractament animal derivat del tràfic clandestí d'espècies salvatges i silvestres que no s'adapten a l'entorn humà.

Un aspecte destacable d'aquesta llei és el relatiu a la determinació i concreció de l'àmbit competencial de la norma entre administracions públiques i el col·laboratiu amb entitats de defensa i protecció d'animals de companyia. Sens dubte, l'efectivitat plena d'una disposició legal depèn en gran manera de la claredat i precisió de les normes organitzatives que delimiten l'àmbit d'actuació de les diferents administracions, sobretot en aquells casos en què en la planificació, gestió i inspecció d'una matèria concorren diverses administracions públiques, que en uns casos han d'actuar amb caràcter independent però en uns altres han d'exercir les seues competències de manera concurrent o, si més no, coordinada. Una d'aquestes competències és la sancionadora, que ha de ser exercida amb rotunditat per tal d'evitar la sensació social d'impunitat i la no aplicació efectiva de la llei; per a aconseguir-ho la llei regula amb més precisió les competències sancionadores i la possibilitat que siguen assumides per altres administracions per a evitar el seu no exercici davant de la manca tan freqüent de mitjans dels municipis. També és fonamental la col·laboració de la societat, no ja des del punt de vista de cada ciutadà, sinó des de l'associatiu d'aquelles entitats motivades per un afany desinteressat de protecció i defensa dels animals i que compleixen un paper primordial i insubstituïble en molts casos de desemparament d'animals de companyia. La llei els té en compte i fomenta la seua col·laboració i implicació en el compliment de les finalitats de la llei.

V

La llei introdueix novetats importants en la regulació de la matèria en la Comunitat Valenciana, com ara l'anomenat "sacrifici zero" d'animals de companyia abandonats, una demanda social que mostra més sensibilitat cap als animals i la necessitat d'un tracte més digne com a éssers sensibles; seguint aquest plantejament la llei tipifica conductes sancionables mitjançant una sèrie de prohibicions d'actuacions que posen en risc el benestar, causen lesions o els fan objecte de tractaments vexatoris.

La Llei 8/2010, de 23 de juny, de règim local de la Comunitat Valenciana en el seu article 33.3 q) determina que els municipis tenen competències pròpies en matèria de la recollida i gestió d'animals vagabunds i abandonats. Referent a això la present llei complementa i amplia, el regulat en aquesta matèria per la Llei 4/1994, de 8 de juliol, que ara es deroga, regulant amb noves atribucions i funcions que garanteixen un important compromís de l'Administració Local en la protecció i defensa dels animals de companyia

La llei dona empara legal a les demandes del municipalisme sobre la regulació del nombre d'animals de companyia en habitatges amb la suficient flexibilitat i proporcionalitat que permeta adaptar les resolucions municipals a cada situació real. La llei respon també a altres demandes del municipalisme com és l'ús censatari del Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia, el reconeixement de la capacitat i responsabilitat dels municipis per al control de fauna urbana perjudicial, la regulació legal de les colònies felines, la possibilitat de delegar la instrucció d'expedients sancionadors en les diputacions, i la possibilitat legal d'establir taxes per serveis d'acolliment, cria i tinença per al finançament municipal que exigeix el compliment d'aquesta llei.

L'erradicació de l'abandó és una de les finalitats més importants d'aquesta llei i per a aconseguir-ho s'han implementat noves mesures legals en relació amb els pilars fonamentals per a la lluita contra l'abandó com són la plena identificació introduint la traçabilitat d'aquesta, l'obligació de conèixer l'origen en el registre i signatura del titular nou i antic en el canvi de responsable legal, l'obligació d'identificació en tots els canvis de responsables legals, l'accessibilitat del Registre Supramunicipal d'Identificació a tots els agents que lluiten contra l'abandó, auditories anuals del registre esmentat per a garantir-ne el bon funcionament i la qualitat; quant a l'esterilització, s'obliga a esterilitzar els animals de l'espècie canina que no estiguen controlats, els animals abandonats o vagabunds procedents de centres d'acolliment i les colònies felines; pel que fa a la formació, la llei introdueix de manera obligatòria la formació de totes les persones que treballen en centres relacionats amb animals de companyia i agents públics que es relacionen mitjançant el seu treball amb animals de companyia. La llei també estableix l'obligació de dur a terme campanyes de divulgació i educació; quant al foment de l'adopció com un altre pilar fonamental de la lluita enfront de l'abandó, la llei crea serveis públics d'adopció als ajuntaments, estableix mesures de foment i divulgació de l'adopció, i regula el seguiment de l'eficàcia de l'adopció.

La recollida d'animals abandonats i els centres d'acolliment són objecte d'una regulació més extensa en la llei per a garantir la protecció i el benestar dels animals abandonats que són recollits, així s'estableix com a funció exclusiva dels municipis la recollida, l'acolliment i l'adopció, que podran gestionar per si mateixos o mitjançant formules de gestió indirecta de serveis públics mitjançant clàusules socials a entitats que prevegen les finalitats perseguides en aquesta llei; es regula la traçabilitat d'aquests animals abandonats fins a ser adoptats, s'inclouen plans d'enriquiment social i ambiental per als animals allotjats, i es regula la figura de les cases d'acolliment dependents dels centres d'acolliment. La llei regula els centres de cria i venda d'animals de companyia establint una llista positiva d'animals que es poden comercialitzar, l'obligació de certificar la salut en gossos i gats i de vendre'ls identificats, la traçabilitat dels animals que es comercialitzen, i els requisits per al seu benestar que han de complir els animals en els centres de cria. Aquesta llei no té per finalitat i no pot implantar normes de comerç que tenen ja la seua pròpia regulació legal dins d'un marc jurídic de llibertat de mercat, la funció d'aquesta llei resideix a establir les condicions mínimes que garantisquen el benestar animal quan es produeixen els canvis de titularitat entre responsables legals dels animals de companyia dins del marc jurídic actual del comerç. La llei en aquest aspecte aplica la regulació imprescindible per a aconseguir les finalitats de la norma, després de constatar que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets, o que imposen menys obligacions als destinataris per a aconseguir aquestes finalitats.

VI

La llei s'estructura en un preàmbul, conté huit títols en quaranta-sis articles, dotze disposicions addicionals, sis disposicions transitòries, una disposició derogatòria, i una disposició final.

En el títol I es recullen les disposicions generals, en les quals en primer lloc es defineixen l'objecte, els fins i principis de la llei que han de guiar l'actuació de les administracions i els ciutadans en la defensa i preservació dels animals de companyia. Es detallen les definicions a efectes d'aquesta llei i s'especifiquen les exclusions.

El títol II estableix les normes relatives a la tinença dels animals i la seua protecció amb una relació exhaustiva d'obligacions i prohibicions dels responsables legals dels animals que pretén definir totes aquelles conductes que afecten els animals de companyia de manera negativa i positiva i la regulació del transport dels animals de companyia. Es regulen els tractaments obligatoris i la identificació, establint els tractaments que seran considerats obligatoris i el seu règim d'autorització així com l'obligació i els procediments d'identificació com a sistema que garantisca per mitjà d'un compliment ferm i solidari la protecció animal efectiva. Es regula el funcionament del Registre Supramunicipal d'Identificació dels Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, que es converteix en un sistema efectiu obert a totes aquelles entitats i administracions que intervenen en la protecció animal. Es defineixen els requisits que han de complir el sacrifici i l'eutanàsia dels animals, que es limiten a causes justificades. I finalment es detallen les obligacions en les exposicions, exhibicions i fires i la seua regulació per a protegir els animals de companyia.

En el títol III es defineix el concepte de nucli zoològic i els requisits que han de complir, així com els requisits específics per a les granges i els establiments públics de venda d'animals de companyia, i els establiments per al manteniment temporal d'animals de companyia. Es crea el Registre de Nuclis Zoològics de la Comunitat Valenciana i les condicions per a registrar-hi animals.

En el títol IV es tracta l'abandó dels animals de companyia i els centres d'acolliment. S'hi tracta la decisiva tasca municipal de recollida, allotjament i lliurament en adopció dels animals abandonats i s'hi defineixen tots els aspectes de l'abandó d'animals i els centres de recollida i la destinació d'aquests animals de manera que s'estableix de forma detallada totes les mesures que garantisquen un tractament adequat d'aquests animals i la seua integració de nou mitjançant l'adopció amb nous responsables legals.

El títol V tracta dels òrgans consultius i les entitats col·laboradores de protecció i defensa animal. Es crea el Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció i Defensa Animal i el reconeixement de la seua activitat en matèria de protecció i defensa dels animals de companyia. Es crea el Consell Assessor i Consultiu en matèria de protecció animal i se'n regula la composició i el funcionament.

El títol VI tracta de la formació i divulgació en la matèria objecte d'aquesta llei, aspecte de gran importància per a la conscienciació social i el coneixement de les obligacions i prohibicions que estableix aquesta llei. S'estén l'obligació de la formació per a aquells agents públics en les tasques de supervisió i control i treballadors i voluntaris relacionats amb centres de cria, acolliment, venda, manteniment i aquells nuclis zoològics que es considere reglamentàriament.

El títol VII fixa les mesures d'inspecció i vigilància que competeixen a les administracions autonòmiques i locals per a evitar duplicitats i n'especifica el contingut per a un compliment efectiu de la llei. S'hi especifiquen les obligacions de l'inspeccionat.

El títol VIII tipifica les infraccions del que disposa la llei i les corresponents sancions aplicables, per la qual cosa es dota de suficients instruments legals per a fer complir la llei d'una manera efectiva i contundent de tal forma que es minimitze qualsevol sofriment i maltractament dels animals de companyia.

En les disposicions addicionals es preveuen diferents aspectes complementaris de la llei que permeten una millor implantació o un millor desplegament com, entre altres, la creació del registre d'inhabilitats, centres d'acolliment per a animals de producció, la destinació finalista dels ingressos per sancions i taxes, així com altres aspectes que completen el règim proteccionista de la llei mitjançant la prohibició de certes activitats esportives per motius de crueltat i espectacles circenses itinerants d'animals salvatges per a garantir un benestar d'acord amb les seues necessitats etològiques.

Les disposicions transitòries permeten l'adaptació progressiva de la implantació de les mesures legals, de manera que els ajuntaments, com a protagonistes del compliment efectiu d'aquesta llei, tenen un període transitori per a adequar els seus pressupostos, ordenances, instal·lacions i serveis a les finalitats perseguïdes per la llei; també els titulars de nuclis zoològics i responsables legals i temporals tenen un període d'adaptació.

Finalment, la llei deroga la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, de protecció dels animals de companyia, amb la qual cosa s'inicia un nou període de progrés en matèria de protecció i benestar dels animals de companyia i se n'habilita el seu posterior i necessari desplegament reglamentari.

En aquesta llei han participat des del seu inici totes les entitats relacionades amb les finalitats perseguïdes per aquesta o afectades en el seu articulat. En la redacció s'ha procurat buscar un equilibri entre les postures i els interessos diversos sempre garantint l'adequada protecció i el benestar dels animals de companyia i la conformitat amb el marc jurídic actual. En la tramitació s'han seguit els procediments establits en la normativa.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

CAPÍTOL 1r. Objecte finalitats i àmbit de la llei

Article 1. Objecte de la llei

Aquesta llei té per objecte establir normes generals per a la protecció, el benestar i la tinença responsable dels animals de companyia, que es troben de forma permanent o temporal a la Comunitat Valenciana, amb independència del lloc de residència dels responsables legals i temporals.

Article 2. Finalitats i principis de la llei

1. El fi general d'aquesta llei és la protecció i el benestar dels animals de companyia, i l'afavoriment d'una responsabilitat i una implicació més elevades de les administracions, així com una conducta més cívica i compassiva de la ciutadania en la defensa dels drets reconeguts per la llei i la preservació dels animals independentment de les seues circumstàncies o del lloc en què es troben.

2. Són finalitats d'aquesta llei:

- a) La tinença responsable.
- b) L'erradicació de l'abandó.
- c) Fomentar l'adopció com a mitjà alternatiu de tindre un animal de companyia.
- d) La planificació i el control de la reproducció dels animals de companyia prestant especial atenció a l'esterilització, si escau, dels animals.
- e) La formació i divulgació en matèria de protecció i benestar animal.
- f) Fomentar el voluntariat i establir una col·laboració continuada amb entitats de protecció animal i societat civil per a posar en marxa plans d'acció que protegissen els animals.
- g) Fomentar i divulgar el paper beneficiós dels animals en la societat.
- h) Facilitar la correcta educació i socialització dels animals de manera adequada a la seua espècie, així com l'educació dels seus responsables legals.
- i) La creació d'espais de convivència d'animals de companyia i persones d'acord amb els ajuntaments de la Comunitat Valenciana.
- j) Facilitar l'accés dels animals a establiments públics, instal·lacions, mitjans de transport i altres ubicacions i espais apropiats, amb la supervisió adequada dels seus responsables legals i temporals, respectant el dret d'admissió i la normativa específica.

k) Dur a terme les inspeccions i els controls necessaris per al compliment correcte d'aquesta llei en tots els seus termes.

l) Aconseguir la plena identificació dels animals de companyia obligats legalment.

m) Erradicar el maltractament animal.

n) La cria, venda i compra ètica i responsable dels animals de companyia.

3. Són principis d'aquesta llei:

a) Els animals són éssers vius dotats de sensibilitat així com de moviment voluntari, i han de rebre el tracte que, atenent bàsicament les seues necessitats fisiològiques i etològiques, procure el seu benestar.

b) Ningú ha de provocar maltractament als animals.

Article 3. Àmbit d'aplicació de la llei

1. L'àmbit d'aplicació d'aquesta llei s'entén referit als animals de companyia, sense perjudici de les referències explícites o específiques efectuades en la llei a aquells animals que puguen no tindre aquesta consideració, que es troben en el marc de les competències de la Comunitat Valenciana, amb independència que hi estiguen o no censats o registrats i siga quin siga el lloc de residència dels responsables legals o responsables temporals.

2. També són aplicables als centres i establiments per al foment i l'atenció dels animals de companyia entre els quals es troben els dedicats a la venda, cria, residència, ensinistrament, competició, refugi d'animals abandonats i nuclis zoològics en general que tinguen instal·lacions i seus a la Comunitat Valenciana; així com en l'àmbit del transport i la circulació dels animals de companyia és aplicable també als residents i transeünts, i en el cas de les entitats de protecció i defensa animal, a aquelles que tinguen seu social a la Comunitat Valenciana o que treballen directament amb els animals de companyia encara que no disposen d'instal·lacions o establiments a la Comunitat Valenciana.

3. S'exclou de l'àmbit d'aplicació aquelles matèries que són objecte de regulació exclusiva per part de disposicions específiques d'aplicació prevalent, per la qual cosa el que es disposa en aquesta llei s'entén sense perjudici del que es disposa en altres normes específiques que puguen ser d'aplicació concurrent, o, si escau, prevalent, respecte als animals inclosos en aquesta llei.

CAPÍTOL 2n. Definicions i exclusions de la llei

Article 4. Definicions a efectes d'aquesta llei

1. Animals de companyia: aquells animals que viuen amb les persones, principalment a la llar, amb finalitats fonamentalment de companyia, d'oci, educatives o socials, independentment de l'espècie i sempre que la seua tinença no tinga com a destinació el seu consum o l'aprofitament de les seues produccions, o no es duga a terme, en general, amb finalitats comercials o lucratives. A efectes d'aquesta llei s'hi inclouen tots els animals de l'espècie canina, felina i mustèlids domèstics, independentment del fi al qual es destinen o el lloc on habiten. Aquesta definició és aplicable a tots els invertebrats, amfibis, peixos, rèptils, aus i petits mamífers de companyia la comercialització i tinença dels quals com a animals de companyia no estiga prohibida per la normativa vigent. A efectes d'aquesta llei, quan es referisca a animals s'entendrà com a animals de companyia llevat que s'especifique expressament.

2. Animals de producció: aquells animals de producció, reproducció, engreix o sacrifici, inclosos els animals de pel·leteria o d'activitats cinegètiques, aqüicultura i piscicultura, mantinguts, encebats o criats per a la producció d'aliments o productes d'origen animal, per a qualsevol ús industrial o un altre fi comercial o lucratiu.

3. Animals amb funcions socials: aquells animals dedicats a la caça, el treball, el pasturatge, fins esportius, policials, militars, en les modalitats, formes i usos tradicionals i establits en la normativa especial que regula aquestes pràctiques, així com animals-guia, pigalls o animals destinats a zooteràpia que han sigut ensinistrats en centres o per professionals especialitzats per a l'acompanyament, la conducció i l'auxili de persones amb diversitats funcionals.

4. Fauna silvestre: el conjunt d'espècies, subespècies, població i individus animals que viuen i es reproduïxen de manera natural en estat silvestre, inclosos aquells que es troben en hivernada o estan de pas, amb independència del seu caràcter autòcton o al·lòcton i de la possibilitat del seu

aprofitament cinegètic. No s'entenen com a fauna silvestre els animals d'aquestes espècies que es consideren com a animals de companyia o com a animals de producció.

5. Animal salvatge: aquells de la fauna silvestre que per les seues característiques físiques, etològiques o de comportament compleixen els requisits per a ser considerats com a animals potencialment perillosos i, en concret, artròpodes, peixos i amfibis: totes les espècies amb una mossegada o un verí que pugua suposar un risc greu per a la integritat física o la salut de les persones i dels animals; rèptils: totes les espècies verinoses, els cocodrils i els caimans, i totes aquelles espècies que en estat adult arriben als dos quilograms de pes o els superen, excepte en el cas de quelonis; mamífers: tots els primats i felins, així com les espècies que en estat adult arriben als deu quilograms de pes o els superen, llevat de les espècies carnívores el límit de les quals està en els cinc quilograms.

6. Animals abandonats: tot aquell animal de producció o de companyia que, independentment que estiga o no identificat pel que fa al seu origen o responsable legal, circule per la via pública o es trobe en espais públics sense acompanyament de cap persona i del qual no s'haja denunciat la pèrdua o sostracció en un temps prudencial de no més de 72 hores; o aquell que no siga retirat d'un centre d'acolliment pel seu responsable legal o la persona autoritzada en els terminis establits per aquesta llei.

7. Animals perduts o extraviats: aquells animals de producció o de companyia que, independentment que estiguen o no identificats, vaguen sense destinació i sense acompanyament ni supervisió, sempre que els seus responsables legals o responsables temporals n'hagen comunicat l'extraviament o la pèrdua. En cas d'animals de companyia identificats, ha d'haver-se comunicat la pèrdua al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana o, en el cas d'altres animals domèstics, a l'autoritat competent.

8. Animals vagabunds: aquells animals de producció o de companyia sense identificació i que no tenen responsable legal i vaguen sense destinació i sense acompanyament ni supervisió.

9. Animals identificats: aquells animals que porten algun sistema d'identificació reconegut per les autoritats competents i es troben donats d'alta en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana o en el registre equivalent en l'àmbit d'una altra comunitat autònoma, nacional o europeu.

10. Responsable legal: la persona que figure inscrita com a tal en el registre d'identificació corresponent. En cas que no n'hi haja inscripció en el registre, es considerarà responsable legal qui pugua demostrar aquesta circumstància per qualsevol mètode admés en dret per a provar la seua titularitat.

11. Responsable temporal: aquella persona que sense ser responsable legal en els termes establits en el punt anterior, tinga circumstancialment la responsabilitat i/o cura de l'animal.

12. Entitats de protecció i defensa dels animals: aquelles entitats amb àmbit d'actuació a la Comunitat Valenciana, sense ànim de lucre, legalment constituïdes, i que tinguen com a finalitat principal la defensa i protecció dels animals.

13. Sacrifici: mort d'un animal per raons de sanitat animal, de salut pública, de seguretat o mediambientals, així com per qualsevol altra raó justificada.

14. Eutanàsia: mort d'un animal assistida per un veterinari col·legiat de manera compassiva, per mètodes ràpids, eficaços, no cruels i indolors, per a evitar-li un sofriment inútil com a conseqüència de patir una malaltia sense possibilitat de curació o lesions que causen una pèrdua greu de qualitat de vida de l'animal o els supòsits establits en aquesta llei.

15. Maltractament: conducta intencionada per la qual, per qualsevol mitjà o procediment, s'exerceix una acció o omissió o comportament violent sobre un animal que provoqe lesions que menyscaben greument la seua salut o que el sotmeta a explotació sexual, o abandó en condicions en les quals pugua perillar la seua vida o integritat.

16. Veterinari oficial: persona llicenciada o graduada en veterinària, funcionari, al servei d'una administració pública, i que posseeix les qualificacions adequades per a dur a terme controls oficials de conformitat amb la normativa i està nomenat i destinat a aquests efectes per l'autoritat competent.

17. Veterinari col·laborador o autoritzat: persona llicenciada o graduada en veterinària, inscrita en el col·legi veterinari corresponent i reconeguda per l'autoritat competent per a l'execució de les funcions que reglamentàriament s'establisquen.

18. Animal de companyia exòtic: animal de la fauna silvestre no autòctona que de manera individual depén dels humans, conviu amb aquests i està adaptat a aquesta convivència; sempre que les seues característiques fisiològiques i etològiques li permeten viure en companyia a la llar.

19. Animal assilvestrat: animal de companyia que perd les condicions de domesticitat que el fan apte per a la convivència amb les persones, que està establert i es mou lliurement en el medi natural i no viu ni es cria sota tutela, maneig ni supervisió de les persones; i pot produir danys a les persones, als animals o al medi ambient.

20. Colònies felines: són grups de gats amb un grau de sociabilitat i domesticitat diferent, que viuen en estat de llibertat però lligats a l'entorn humà i que s'assenten en espais públics mitjançant el reconeixement i la gestió dels ajuntaments.

Article 5. Exclusions de la llei

Aquesta llei no és aplicable a:

1. Els animals utilitzats en espectacles taurins i en festejos taurins tradicionals autoritzats.
2. La fauna silvestre, incloent-hi els animals salvatges, que visquen al seu medi natural.
3. Els animals de producció, inclosa l'aqüicultura, la piscicultura i les espècies cinegètiques, i els que s'utilitzen amb finalitats experimentals, que es regiran per la seua legislació específica.
4. Els animals assilvestrats.

TÍTOL II. DE LA RESPONSABILITAT SOBRE ELS ANIMALS I LES SEUES NORMES DE PROTECCIÓ

CAPÍTOL 1r. Obligacions i prohibicions

Article 6. Obligacions dels responsables legals i temporals d'animals de companyia

1. Les obligacions següents corresponen als responsables legals i temporals i en general a totes aquelles persones que mantinguen o custodien animals de companyia o bé en gaudisquen:

a) Tractar els animals d'acord amb la seua condició d'éssers sensibles, proporcionant-los atenció, supervisió, control i cures suficients; una alimentació i beguda sana, adequada i convenient per al seu desenvolupament normal; unes bones condicions higienicosanitàries; la realització de l'exercici necessari; un espai suficient, higiènic, d'acord amb les seues necessitats etològiques, amb protecció enfront de les inclemències meteorològiques, i que permeta el seu control amb una freqüència adequada; companyia en cas d'animals gregaris, que en cap cas podran mantindre's aïllats de l'home o d'altres animals; i en general, una atenció adequada a les necessitats etològiques i físiques de l'espècie i de cada individu.

b) Impedir que els animals depositen les seues dejeccions en voreres, passejos, jardins i, en general, en espais públics o privats d'ús comú, i, en cas que les depositen, procedir a la retirada i neteja immediata de les dejeccions, de manera que es deixe la via pública en les mateixes condicions en què es trobava amb anterioritat.

c) Proporcionar als animals aquells tractaments preventius que siguen declarats obligatoris, així com qualsevol altre tipus de tractament veterinari preventiu, pal·liatiu o curatiu que siga essencial per a mantindre el seu bon estat de salut.

d) Obligació d'esterilitzar els animals de l'espècie canina dels quals no es puga exercir un control reproductiu, que es mantinguen en polígons industrials, obres o similars i aquells que tinguen accés a l'exterior dels habitatges i puguen tindre contacte no controlat amb altres animals de la mateixa espècie, excepte prescripció veterinària.

e) Identificar els animals que la normativa considera obligatori mitjançant el procediment establert i comunicar l'extraviament o la mort dels animals al Registre Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia en un termini màxim de 72 hores i a l'ajuntament en què es trobe empadronat el responsable legal de l'animal. Comunicar l'extraviament o la pèrdua dels animals de companyia no inclosos en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana a l'autoritat competent. Les transaccions d'animals amb identificació obligatòria es faran sempre amb els animals identificats correctament.

f) Adoptar les mesures necessàries per a evitar que la presència, tinença o circulació dels animals puga intimidar, ocasionar molèsties o suposar perill, amenaça, danys o perjudicis a les persones, animals o coses; sotmetre els animals a proves de sociabilitat i educació, quan el seu caràcter i comportament així ho aconselle, i educar-los amb mètodes no agressius ni violents. El responsable legal o responsable temporal dels animals de l'espècie canina ha de realitzar un acompanyament

adequat per les vies públiques, desplaçant-se en tot moment per mitjà d'una corretja o similar, inferior a dos metres de longitud. S'exceptuen d'aquest apartat els animals de l'espècie canina amb funcions socials en l'exercici d'aquestes.

g) Posar a disposició de l'autoritat competent o dels seus agents aquella documentació que li siga requerida i resulte obligatòria en cada cas, i col·laborar per a l'obtenció de la informació necessària en tot moment.

h) Col·laborar amb la conselleria competent en sanitat animal quan, per raó de sanitat animal o salut pública, s'ordene l'internament i/o aïllament dels animals als quals s'haja diagnosticat una malaltia transmissible o qualsevol altra mesura que les autoritats sanitàries disposen segons la gravetat.

i) Els professionals que actuen com a responsables temporals han de comunicar a les autoritats competents l'absència d'identificació d'un animal subjecte a identificació obligatòria per la normativa.

2. Qualsevol ciutadà davant dels animals atropellats no morts o ferits en via pública ha de comunicar els fets a l'ajuntament o als cossos i forces de seguretat o protecció civil, que avisaran al seu torn el responsable legal. Si l'animal presenta símptomes de maltractament, caldrà que l'autoritat municipal faça en un informe veterinari per a remetre'l a la Fiscalia.

Article 7. Prohibicions pel que fa als animals de companyia

Queda prohibit:

a) El sacrifici sense eutanàsia d'animals de companyia i el sacrifici en els supòsits no previstos en aquesta llei.

b) Maltractar els animals.

c) Abandonar-los.

d) Mantindre'ls permanentment lligats o en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienico-sanitari o inadequades per a la pràctica de les cures i l'atenció necessàries d'acord amb les seues necessitats físiques i etològiques, segons la raça i l'espècie.

e) Les mutilacions d'animals, excepte les requerides per necessitat medicoquirúrgiques sempre en benefici de la salut de l'animal, que en tot cas seran realitzades i justificades per un veterinari col·legiat. Aquesta excepció no inclou les mutilacions amb finalitats exclusivament estètiques.

f) No proporcionar-los l'alimentació i l'aigua necessàries per al seu desenvolupament normal.

g) Exhibir animals en aparadors comercials de la via pública o en zones exposades a la via pública o a manera de reclam comercial.

h) Fer donació d'animals, independentment de la seua consideració o classificació, com a premi, reclam publicitari, recompensa o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.

i) Subministrar-los drogues, fàrmacs o aliments que puguen ocasionar-los lesions, trastorns greus o la mort, excepte els prescrits per veterinaris col·legiats.

j) Vendre'ls o donar-los a menors de 18 anys i a incapacitats jurídicament.

k) Exercir-ne la venda no sedentària, excepte en concentracions autoritzades per a fer-ho.

l) Es prohibeix la cria i comercialització professional d'animals sense les llicències i els permisos corresponents.

m) La utilització d'animals en espectacles, baralles, festes populars i altres activitats que impliquen crueltat o maltractament i puguen ocasionar-los lesions, mort o provocar-los tractaments antinaturals o vexatoris.

n) La tinença d'animals en llocs on no es puga exercir l'atenció i vigilància adequades i oportunes en funció de l'espècie i la raça.

o) Deixar animals en vehicles estacionats o llocs amb exposició solar sense protecció o sense la ventilació i la temperatura adequades, de manera permanent.

p) La posada en llibertat, la introducció en el medi natural i l'abandó d'individus de qualsevol espècie exòtica invasora regulada en el Reial decret 630/2013, de 2 d'agost, pel qual es regula el Catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores o normativa que el substituisca o el desplegue, que es mantinga com a animal de companyia, amb l'excepció dels que s'inclouen en l'RD 1118/89, de 15 de setembre, pel qual es determinen les espècies objecte de caça i de pesca comercialitzables i es dicten normes sobre aquest tema o normativa que el substituisca o el desplegue, que estaran subjectes al règim d'autorització administrativa per la conselleria competent en matèria de caça i pesca.

q) L'assistència sanitària als animals per part de persones no facultades, segons la legislació vigent amb excepció dels primers auxilis o pautes establides per veterinaris.

- r) Donar als animals una educació agressiva o violenta o preparar-los per a baralles. L'ús de jardins, parcs i espais públics urbans per a l'ensinistrament d'animals de l'espècie canina excepte exercicis de socialització amb autorització municipal.
- s) Exhibir animals en locals comercials no dedicats a la venda d'animals, de restauració, oci o diversió.
- t) La participació d'animals en fires, exposicions, concursos, exhibicions, filmacions, sessions fotogràfiques o cinematogràfiques amb finalitats publicitàries, o qualsevol altra activitat similar, sense l'autorització corresponent de l'ajuntament en el municipi del qual es desenvolupe aquesta activitat amb excepció dels animals de l'espècie canina amb funcions socials en l'exercici d'aquestes i que tinguen la seua pròpia normativa específica que ho regule.
- u) La utilització d'animals per a la filmació d'escenes no simulades per a cinema, televisió, Internet, artístiques o publicitàries, que comporten crueltat, maltractament, mort o sofriment dels animals participants. La incitació a l'odi i maltractament, tractament vexatori i atemptar contra la dignitat i integritat dels animals a través de qualsevol mitjà de difusió.
- v) Portar animals lligats a vehicles a motor en marxa o qualsevol altre mitjà de transport que excedisca les seues capacitats fisiològiques de desplaçament i que perjudique la seua salut.
- w) Utilitzar collarets d'estrangulació, amb punxes o elèctrics que puguen resultar nocius per als animals, excepte l'ús d'aquests per part de professionals amb la deguda justificació o en animals de l'espècie canina amb funcions socials en l'exercici d'aquestes sempre de conformitat amb els estàndards comunitaris de benestar animal.
- x) La tinença d'animals salvatges com a animals de companyia.
- y) La manipulació o l'ús fraudulent de la identificació obligatòria, en qualsevol dels seus elements.
- z) L'explotació de la cria d'animals que implique un abús dels límits fisiològics de la seua espècie o raça i/o pose en perill la seua salut i integritat.
- aa) La venda de particulars a establiments de venda i/o a altres particulars sense els requisits establits en aquesta llei.
- ab) La cria i venda d'animals salvatges i d'aquells de la fauna silvestre que, per les seues condicions etològiques i necessitats biològiques, no s'adapten a la convivència humana; així com aquells la comercialització dels quals està prohibida per la normativa vigent, i en tot cas, aquells que no han sigut criats i no han nascut en captivitat.
- ac) En relació amb els primats, se'n prohibeix la tinença, cria, utilització i venda a persones particulars i entitats no autoritzades oficialment, així com la venda per part de botigues d'animals o de manera telemàtica i la utilització per a qualsevol tipus d'espectacle, inclosos circs, anuncis, publicitat o cinema; en aplicació a l'RD 1881/1994, de 16 de setembre, sobre policia sanitària a causa dels especials riscos que comporten, com ara transmissions de malalties donada l'analogia entre les dues estructures biològiques; l'autoritat competent ha d'adoptar les mesures necessàries perquè els simis (simiae i prosimae) només siguen objecte d'intercanvis entre organismes, instituts o centres oficialment autoritzats.
- ad) Queda prohibida la cria, tinença i circulació d'animals salvatges i aquells silvestres no nascuts en captivitat i no adaptats a la convivència humana, inclosos primats i grans felins, en col·leccions zoològiques particulars, espais públics i locals oberts al públic, si no estan tipificats i registrats com a parc zoològic. En cap cas conviuran amb les persones com a animals de companyia.

Article 8. Prohibició de baralles d'animals i altres activitats

Es prohibeix l'ús d'animals i la tinença amb aquest fi en espectacles o altres activitats si poden ocasionar-los danys o poden ser víctimes de burles o tractaments antinaturals, o bé si poden ferir la sensibilitat majoritària de les persones que els contemplen, com són els següents:

- a) Les baralles de qualsevol espècie d'animal.
- b) Sacrificis d'animals com a espectacle públic.
- c) Atraccions firals amb animals lligats del tipus carrusels firals i altres similars.

CAPÍTOL 2n. Transport

Article 9. Transport d'animals de companyia

En tot el que té relació amb el transport dels animals de companyia són aplicables les disposicions específiques previstes sobre aquest tema en la normativa bàsica estatal, i, si escau, en la normativa de la Unió Europea o en els tractats o instruments internacionals que resulten d'aplicació, i, en tot cas, s'ha de fer sota les condicions següents:

- a) Els animals han de disposar d'espai suficient quan siguen traslladats d'un lloc a un altre. El tipus d'habitable, així com el tipus de transport han de ser concebuts per a protegir els animals de la intempèrie i de les inclemències climatològiques. Si són agressius, s'han de traslladar amb les mesures de seguretat necessàries. El personal humà que duga a terme el transport ha de tindre formació i coneixement sobre el tracte i les necessitats dels animals.
- b) Durant el transport i l'espera, els animals han de ser observats i disposar d'aigua i alimentació convenients.
- c) L'habitable en què siguen transportats ha de mantindre bones condicions higienicosanitàries d'acord amb les necessitats fisiològiques i etològiques de cada espècie, i ha d'estar degudament desinfectat i desinsectat.
- d) L'accés i l'eixida del vehicle dels animals s'ha de dur a terme de manera adequada, sense causar danys.

CAPÍTOL 3r. Tractaments obligatoris

Article 10. Tractaments obligatoris dels animals de companyia

1. La conselleria competent en matèria de protecció i sanitat animal pot ordenar la realització de tractaments preventius o curatius als animals, per raons de sanitat, de benestar animal o de salut pública.
2. Els veterinaris col·legiats que, en l'exercici de la seua professió, duguen a terme vacunacions i/o tractaments obligatoris, han de portar un arxiu amb la fitxa clínica dels animals que reben la seua atenció, amb les dades que es determinen reglamentàriament. Aquesta fitxa ha d'estar a disposició de l'autoritat competent i/o dels seus agents; també pot ser sol·licitada i ha de ser lliurada en format electrònic.
3. La conselleria competent i, si escau, l'Administració local poden, per raó de sanitat animal o salut pública, ordenar l'internament i/o aïllament dels animals als quals s'haja diagnosticat una malaltia transmissible, per a ser sotmesos al tractament curatiu corresponent o a l'eutanàsia si és necessari o convenient.

CAPÍTOL 4t. Identificació

Article 11. Animals subjectes a identificació

1. El responsable legal de l'animal, que ha de ser identificat, és responsable de la identificació d'aquest. Reglamentàriament s'establiran els requisits d'identificació per a responsables legals que siguen professionals titulars de centres de cria, establiments de venda i/o centres d'acolliment, i els requisits d'identificació per a la resta de responsables legals.
2. Estan obligatòriament subjectes a identificació les espècies d'animals que es determine reglamentàriament mitjançant el microxip o un altre sistema que es determine reglamentàriament com més adequat o compatible per a cada espècie i que permeta definir de manera inequívoca l'individu.
3. Així mateix han de disposar d'identificació tots els animals regulats com potencialment perillosos conforme al que es preveu en la normativa vigent en la matèria, sense perjudici de qualsevol altra espècie o tipus d'animal que es puga determinar reglamentàriament o estiga ja determinat a la data d'entrada en vigor de la llei.

Article 12. Sistema d'identificació

1. Sense perjudici d'altres previsions que es puguin determinar per via reglamentària, s'estableix com a sistema d'identificació dels animals l'aplicació d'un codi únic validat per a l'animal i la inscripció d'aquest juntament amb les dades del responsable legal en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana. El procediment i els sistemes d'identificació es desenvoluparan reglamentàriament.

2. No es podran inscriure en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana aquells animals que no es troben identificats mitjançant els sistemes previstos en l'apartat anterior.

3. Els animals identificats conforme als sistemes reglamentàriament previstos, però no inscrits en cap base de dades oficialment reconeguda, no es consideraran identificats. En aquest cas, no es pot duplicar la identificació realitzada, però és necessària la inscripció en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana per a completar-la.

4. A fi de facilitar la traçabilitat dels animals procedents de la Unió Europea, per a garantir-ne la protecció, han de mantindre el passaport original que reculla el seu codi d'identificació, i no es podrà substituir aquest passaport per una altra documentació acreditativa d'identificació, sense perjudici de l'obligatorietat d'inscripció en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana. Tots els animals de companyia procedents de la Unió Europea han de ser donats d'alta en el moment de la seua tinença amb les dades de la persona responsable legal que se'n fa càrrec.

Article 13. Procediment d'identificació

1. La col·locació de l'objecte identificador o la presa de mostres per a identificació genètica dels animals, si és el cas, l'ha de realitzar necessàriament un veterinari utilitzant els mitjans més adequats, asèptics i innocus per a l'animal. En el moment de la identificació el responsable legal ha d'acreditar documentalment la seua identitat i la de l'origen de l'animal.

2. A continuació de la identificació i a fi de finalitzar correctament l'acte d'identificació, es procedirà a sol·licitar, per via telemàtica, l'alta en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, amb la inclusió de les dades del responsable legal, de l'animal, del veterinari actuant i les dades de l'origen de l'animal en el termini màxim de tres dies hàbils. L'alta es tramitarà per mitjà del veterinari que ha dut a terme la identificació. Així mateix, ha de reflectir-se en el passaport o document d'identificació de l'animal l'esterilització o castració, si escau.

3. Si és el cas, el codi assignat i implantat s'ha de constatar en la cartilla sanitària o el passaport oficial de l'animal.

4. En cas d'animals morts o ferit en carreteres, autopistes o autovies o via pública, la retirada d'aquests correspon al servei de recollida municipal d'animals, que ha de fer la comprovació de la seua identificació amb el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana i ha d'avisar el seu responsable legal, el qual té dret a ser-ne informat.

Article 14. Terminis d'identificació i canvi de titularitat

1. La identificació dels animals regulats per aquesta llei s'ha de fer d'acord amb la legislació vigent, i es poden establir reglamentàriament els terminis d'identificació d'altres espècies.

2. El canvi de titularitat l'han de sol·licitar formalment l'antic titular i el nou al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana en el termini màxim de cinc dies hàbils a comptar del dia de la cessió efectiva i tinença del nou responsable legal.

3. La baixa d'un animal per mort o trasllat a una altra comunitat autònoma o a un altre país s'ha de comunicar al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana en el termini màxim de set dies hàbils.

4. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana ha de mantindre actualitzats els registres d'animals donats d'alta i que continuen vigents, i ha de fer les verificacions periòdiques necessàries per a garantir la fiabilitat de les dades existents.

5. En cas de pèrdua o robatori d'un animal identificat, s'ha de comunicar en un màxim de 72 hores al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana i, si és el cas, cal fer la denúncia pertinent als cossos i forces de seguretat.

6. Els tràmits de comunicació al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana esmentats en aquest article han d'estar habilitats amb les vies oportunes per a fer-se per procediments electrònics.

Article 15. Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana

1. Es crea el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, que serà el registre oficial lligat al sistema d'identificació que s'estableix en els articles anteriors amb la finalitat d'aconseguir una millor defensa i protecció animal i que, en coordinació amb els ajuntaments, forces i cossos de seguretat, entitats col·laboradores i altres agents que puguen in-

tervindre, faran, en el seu cas, més fàcil una cerca de l'animal i l'assumpció de les responsabilitats que corresponguen.

2. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana recollirà la informació necessària per a permetre la recerca d'un animal o acreditar la titularitat d'aquest, la seua traçabilitat, la vigilància epidemiològica i allò que es determine reglamentàriament. I consegüentment assumeix tota la informació i la base de dades del Registre Supramunicipal d'Animals de Companyia creat pel Decret 158/1996, de 13 d'agost, del Consell, pel qual es desplega la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia.

3. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana estarà adscrit a la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal com a actuació administrativa automatitzada i podrà ser gestionat, sense que per això comporte l'exercici de funcions que impliquen l'exercici d'autoritat pública, per una entitat degudament autoritzada que serà la responsable d'emetre, recollir, processar i emmagatzemar els codis identificadors que s'assignen a cada propietari dels animals identificats.

4. L'entitat encarregada de la gestió haurà de disposar dels mitjans tècnics i humans suficients que garantisquen el funcionament adequat del registre i estarà subjecta al control, la supervisió i les directrius de la conselleria competent en matèria de protecció animal, que serà l'òrgan que ha de ser considerat responsable a l'efecte d'impugnació.

5. El que s'ha exposat en els apartats anteriors podrà ser instrumentat, si no ho assumeix com a gestió directa la conselleria d'adscripció, mitjançant el corresponent conveni de col·laboració d'acord amb les corresponents directrius fixades reglamentàriament, entre les quals es determinaren la definició de les especificacions, la programació, el manteniment, la supervisió i el control de qualitat.

6. Podrà retirar-se la gestió en el cas que s'incomplisquen les directrius fixades reglamentàriament o les estipulades en el conveni de col·laboració; en aquest cas l'assumiria la conselleria amb competència en matèria de sanitat i benestar animal.

7. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana serà accessible en la seua consulta i interactiu per l'Administració local, forces i cossos de seguretat, entitats col·laboradores, centres d'acolliment i altres agents que puguen intervindre en la forma que es determine reglamentàriament per al compliment de les finalitats d'aquesta llei.

8. Anualment se sotmetrà el funcionament del Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana a una auditoria del sistema que en verifique la fiabilitat i el funcionament correcte; així mateix, es proposaran les millores oportunes per al compliment dels objectius que van motivar-ne la creació.

9. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana tindrà caràcter censal a l'efecte d'establir els censos municipals i les obligacions que se'n deriven.

CAPÍTOL 5é. Sacrifici i eutanàsia

Article 16. Del sacrifici i l'eutanàsia dels animals

1. En cas de necessitar induir la mort a un animal s'ha de fer mitjançant eutanàsia, prescrita i realitzada per un veterinari col·legiat, de forma ràpida i indolora, aplicant-se sempre sedació, i mitjançant mètodes que impliquen el mínim sofriment i provoquen una pèrdua de consciència immediata. En mamífers s'ha d'utilitzar la injecció de barbitúrics solubles o de qualsevol medicament autoritzat com a eutanàsic.

2. Les autoritats competents en matèria mediambiental, de protecció animal, sanitat animal, salut pública i seguretat pública poden ordenar el sacrifici d'acord amb aquesta llei dels animals per a evitar el seu sofriment o per motius de sanitat animal, de seguretat de les persones o dels animals, o d'existència de risc per a la salut pública o mediambiental.

3. Si en casos d'urgència i perillositat no hi ha alternativa a la utilització d'armes de foc, l'aplicació d'aquestes només la podran dur a terme els cossos i forces de seguretat, que, si escau, han de valorar la situació i els riscos per a adoptar la solució més adequada i han d'actuar en funció de la seua normativa específica. Tot aquest procés ha d'estar recollit mitjançant un informe elaborat per les autoritats que hi intervinguen i els professionals que hi actuen.

CAPÍTOL 6é. Fires, exhibicions i concursos

Article 17. Requisits i condicions

1. La participació d'animals en fires, exposicions, concursos, filmacions o exhibicions requereix l'autorització prèvia de l'ajuntament en el municipi del qual es desenvolupe aquesta activitat, que s'ha de tramitar amb un mes d'antelació a la data fixada per a l'esdeveniment.
2. L'entitat organitzadora ha de comunicar als Serveis Territorials de la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal amb una antelació de quinze dies la celebració d'aquest esdeveniment expressant el lloc, data i hora de la celebració i identificant el servei veterinari responsable de l'esdeveniment. Reglamentàriament es regularà el procediment i la documentació que s'ha de presentar i el desenvolupament dels requisits exigits en aquesta llei.
3. La conselleria competent en matèria de sanitat animal, per raons sanitàries, pot prohibir la celebració de la concentració o condicionar-la a l'adopció de determinades mesures de control sanitari i/ o de benestar animal.
4. Els locals destinats a exposicions o concursos han de complir els requisits següents:
 - a) Disposar d'un espai convenientment habilitat en el qual un facultatiu veterinari pugua atendre aquells animals que necessiten assistència.
 - b) Disposar d'una farmaciola bàsica, amb equip farmacèutic reglamentari i el material imprescindible per a estabilitzar i traslladar l'animal a un centre veterinari adequat quan es requerisca.
5. És preceptiu per a la participació en l'esdeveniment que els responsables legals o responsables temporals dels animals que concórreguen a fires, concursos o exhibicions, presenten la documentació sanitària corresponent i els animals amb identificació obligatòria es troben identificats. L'organitzador de l'esdeveniment ha de posar els mitjans per a garantir aquest requisit.
6. L'organitzador de l'esdeveniment ha de posar els mitjans perquè els animals que demostrin actituds agressives o perilloses queden exclosos de participar en les fires, els concursos o les exhibicions.

TÍTOL III. DELS NUCLIS ZOO LòGICS D'ANIMALS DE COMPANYIA

CAPÍTOL 1r. Dels requisits i registres dels Nuclis Zoològics d'Animals de Companyia

Article 18. Requisits generals dels Nuclis Zoològics d'Animals de Companyia

1. Es consideren nuclis zoològics d'animals de companyia els pertanyents a les classificacions zootècniques següents: centres de venda, granges, residències, escoles d'ensinistrament, centres d'acolliment d'animals abandonats, gosseres que desenvolupen una activitat econòmica, instal·lacions per a allotjar animals en aeroports ports o centres de transport, centres de teràpia amb animals, col·leccions particulars, granges escola, centres de rescat, parcs zoològics o qualsevol altre centre que albergue permanentment o temporalment animals de companyia, a partir d'una quantitat determinada i que es determine reglamentàriament, sense perjudici del que s'estableix en la disposició addicional segona.
2. Els nuclis zoològics d'animals de companyia tenen l'obligació d'estar inscrits en el Registre de Nuclis Zoològics d'Animals Companyia al qual fa referència l'article 18 d'aquesta llei; per a fer-ho han de complir almenys amb els requisits mínims següents per al registre, sense perjudici d'aquells que s'establisquen reglamentàriament en funció de la classificació zootècnica:
 - a) Disposar dels instruments d'intervenció administrativa que puguen resultar preceptius conforme a la Llei 6/2014 de 25 de juliol, de la Generalitat, de prevenció de contaminació i de qualitat ambiental de la Comunitat Valenciana o qualsevol altra norma que la desplegue o substituïska.
 - b) Tindre condicions higienicosanitàries adequades, així com espai suficient en relació amb els animals que alberguen, que possibiliten el suficient exercici a aquests, atenent a les necessitats fisiològiques i etològiques de cada espècie.
 - c) Diposar d'un espai apropiat per a allotjar animals malalts o que requerisquen cures o condicions d'allotjament especials, on aquests animals puguen rebre l'atenció necessària o guardar, si escau, períodes de quarantena.
 - d) Disposar de mesures per a evitar la fugida dels animals albergats, i que no interferisquen amb el seu benestar.
 - e) Disposar de personal suficient i qualificat per al maneig dels animals, d'acord amb les determinacions reglamentàries, que proporcione als animals totes les cures necessàries des del punt de vista higienicosanitari i de benestar animal, incloent-hi una alimentació adequada, protecció enfront de les

inclemències climatològiques, exercici, i en general l'atenció necessària d'acord amb les seues necessitats, fins i tot durant les hores en què el centre estiga tancat.

f) Disposar d'un llibre de registre en format paper o en format electrònic, en el qual consten almenys dades suficients per a la traçabilitat dels animals, l'origen i la destinació d'aquests, les incidències sanitàries i les causes de les baixes, si escau.

g) Disposar d'un veterinari responsable del manteniment i l'aplicació del programa sanitari, el benestar i la identificació dels animals.

h) Tindre en lloc visible l'acreditació de la seua inscripció en el Registre de Nuclis Zoològics, quan es tracte d'establiments d'accés públic; així com el nombre màxim de capacitat d'animals i espècies que es poden albergar.

i) Tindre a la disposició de l'administració competent tota la documentació referida als animals residents en el nucli d'acord amb la legalitat vigent.

3. La conselleria competent en matèria de benestar i sanitat animal establirà les condicions mínimes exigibles dels allotjaments, espais suficients i apropiats, l'atenció necessària, el programa sanitari, l'alimentació, el benestar i la identificació dels animals, atenent a les necessitats fisiològiques i etològiques de cada espècie.

4. Es procedirà a la cancel·lació de la seua inscripció en el registre:

a) Quan ho sol·licite el titular de l'establiment i després d'haver constatat l'absència d'animals en els establiments.

b) D'ofici, una vegada finalitzat el tràmit d'audiència, quan per qualsevol mitjà es comprove que l'establiment ha cessat la seua activitat i haja transcorregut un any sense reprendre aquesta activitat.

c) D'ofici, quan per qualsevol mitjà es comprove que s'han produït incompliments de les condicions i dels requisits establits en aquesta llei o en la normativa d'aplicació que van donar lloc a la inscripció, una vegada finalitzat el tràmit d'audiència.

d) Com a conseqüència de l'aplicació d'una sanció accessòria després de la tramitació de l'expedient sancionador pertinent.

5. Una vegada cancel·lada la inscripció en el registre, si el titular del centre no ha donat una destinació als animals l'ajuntament procedirà a fer-se càrrec dels animals situats en el centre mitjançant la seua recollida i destinació a centres d'acolliment.

6. Els centres públics o privats, de recollida i acolliment d'animals vagabunds, abandonats o extraviats podran comptar amb programes específics de voluntariat i col·laboració amb entitats de protecció animal i la societat civil.

Article 19. Registre dels Nuclis Zoològics d'Animals de Companyia

1. Es crea el Registre de Nuclis Zoològics d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, que s'inclou dins del Registre d'Explotacions Ramaderes de la Comunitat Valenciana, en el qual s'hauran d'inscriure tots els nuclis zoològics d'animals de companyia d'acord amb la seua classificació zotècnica particular, l'organització i el funcionament dels quals s'establirà reglamentàriament. I consegüentment assumeix tota la informació i la base de dades del Registre de Nuclis Zoològics de la Comunitat Valenciana creat pel Decret 158/1996, de 13 d'agost, del Consell, pel qual es desplega la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat sobre protecció dels animals de companyia. El Registre de Nuclis Zoològics d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana estarà adscrit a la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal.

2. L'accés a la informació bàsica del Registre de Nuclis Zoològics d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana serà públic.

CAPÍTOL 2n. Requisits de determinats Nuclis Zoològics

Article 20. Requisits de les granges i dels establiments de venda d'animals de companyia

1. Els establiments dedicats a la cria o venda professional dels animals de companyia han d'estar registrats com a nuclis zoològics d'animals de companyia, sense perjudici de les altres disposicions que siguen aplicables reglamentàriament, i han de complir els requisits de funcionament següents:

a) La cria amb finalitats comercials i la venda professional d'animals s'ha de realitzar des de granges i centres de venda registrats i destinats per a l'efecte.

b) Els centres de venda poden disposar per a la venda d'aquelles espècies animals autoritzades en la resolució de declaració de nucli zoològic, i en tot cas, d'animals de l'espècie canina i felina do-

mèstics, peixos, rèptils, rosegadors, conills, fures i ocells de gàbia criats en captivitat, sempre que complisquen amb els requisits d'espai que s'establiran reglamentàriament. La conselleria competent en sanitat i benestar animal revisarà el llistat d'espècies i els requisits i condicions per a la venda de cada una en el termini de dos anys.

c) Per a qualsevol tipus de venda d'animals a través de mitjans de comunicació, revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió, incloses les xarxes socials amb finalitats comercials, s'ha d'incloure necessàriament en l'anunci el número de registre de la granja o centre de venda en el Registre de Nuclis Zoològics, així com el número d'identificació de l'animal si escau.

d) La granja o el centre de venda ha de lliurar al comprador en format paper o en format electrònic tota la informació necessària sobre el seu origen, les seues característiques, la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si és el cas, i el número de registre i nom del nucli zoològic; i en el cas de venda a particulars, un resum breu dels consells d'educació i les condicions d'alimentació, atenció, cura, maneig, sanitàries i de benestar necessàries i les infraccions i sancions que comporten el maltractament i abandó dels animals regulats en aquesta llei.

e) Els animals s'han de vendre sans, desparasitats i, si escau, identificats i amb les vacunes obligatòries, i en el cas d'animals de l'espècie canina i felina domèstics, s'ha de lliurar al comprador un certificat emés pel veterinari responsable de l'establiment que acredite el seu bon estat sanitari, i en el cas d'animals amb identificació obligatòria, l'edat dels animals amb la documentació obligatòria corresponent. L'existència d'un servei veterinari dependent de l'establiment que atorgue certificats de salut per a la venda dels animals no eximeix al venedor de responsabilitat davant de les malalties en incubació no detectades en el moment de la venda. Per al còmput del termini de garanties mínimes prevaldran les disposicions del codi civil i la normativa de comerç i consum.

f) Els criadors han de prendre mesures que asseguren la socialització correcta dels cadells amb anterioritat a la venda. Els cadells han d'haver romàs amb la mare i els germans el període necessari abans de l'adopció o venda, per a garantir el desenvolupament emocional correcte i la seua socialització, a excepció dels casos en què perille la salut de la mare o del cadell.

g) La granja o el centre de venda ha de lliurar l'animal identificat, si és el cas, d'acord amb l'article 14.2 d'aquesta llei.

h) La venda d'animals només es pot dur a terme a persones majors d'edat que no estiguen incapacitades d'acord amb la legislació vigent o mitjançant resolució judicial ferma.

i) Els cadells d'animals de l'espècie canina i felina domèstics han de tindre una edat mínima de huit setmanes en el moment de la venda a fi d'evitar problemes de salut o de comportament derivats d'un trasllat, alimentació, immunització o socialització inadequats. Reglamentàriament es podrà restringir l'edat en la venda de les cries d'altres espècies. En casos d'animals de l'espècie canina i felina domèstics criats fora del territori nacional la seua venda no es pot dur a terme abans que els cadells hagen complit els tres mesos i vint-i-un dies, i és obligatori que siguen lliurats amb la vacuna de la ràbia.

j) En el cas d'animals de l'espècie canina i felina domèstics, les femelles reproductores han de tindre cobertes totes les necessitats etològiques: exercici físic diari, contacte social adequat, conducta exploratòria i absència d'estats d'estrés crònics. El nombre de ventrades està limitat amb la finalitat de garantir la seua salut.

k) Els animals destinats a la venda no es poden exhibir en aparadors ni zones exposades a la via pública, i s'han d'allotjar en un lloc adequat dins de l'establiment, abeurats i alimentats correctament.

l) Les persones professionals que treballen en establiments de venda, cria o importació d'animals han de tindre una formació específica de cuidador o cuidadora d'animals que es determinarà reglamentàriament.

m) Els centres de venda poden facilitar l'adopció virtual a través de catàlegs o mitjans similars que no requerisquen la presència física dels animals de companyia mitjançant la col·laboració amb els centres d'acolliment d'animals abandonats, en els termes que es determinen reglamentàriament.

2. Les administracions públiques locals i autonòmiques, en l'àmbit de les seues respectives competències, vetllaran pel compliment de les normes anteriors amb programes de control i vigilància.

Article 21. Requisits dels establiments per a l'allotjament temporal d'animals de companyia

1. Les residències, escoles d'ensinistrament i altres instal·lacions creades per al manteniment i allotjament temporal dels animals de companyia han d'estar inscrites en el Registre de Nuclis Zoològics d'Animals de Companyia com a requisit indispensable per a estar en funcionament.

2. El responsable legal de l'animal ha d'omplir, per a l'ingrés, una fitxa amb l'historial sanitari recent de cada animal. Aquesta fitxa ha de ser rebuda pel representant del centre, que verificarà si la identificació i la documentació sanitària de l'animal, en el cas que aquesta siga obligatòria, és correcta.
3. És obligació del titular del centre, vigilar que els animals s'adapten a la seua nova situació, que estiguen alimentats adequadament i no es donen circumstàncies de risc, per a la qual cosa s'han d'adoptar les mesures oportunes per a evitar-los qualsevol tipus de mal.
4. Els titulars de residències d'animals o instal·lacions similars han de prendre les mesures necessàries per a evitar possibles contagis entre els animals residents i el malalt, així com evitar molèsties a les persones i riscos per a la salut pública. En cas d'epidèmia o malaltia transmissibles entre animals, el centre ha de comunicar-ho al seu responsable legal, que pot donar l'autorització per a un tractament veterinari o recollir-lo.

TÍTOL IV. DE L'ABANDÓ D'ANIMALS DE COMPANYIA, PERDUTS I VAGABUNDS I ELS CENTRES D'ACOLLIMENT D'ANIMALS DE COMPANYIA

CAPÍTOL 1r. Recollida i destinació d'animals de companyia perduts, abandonats i vagabunds

Article 22. Recollida d'animals de companyia perduts abandonats i vagabunds

1. Les funcions de recollida, acolliment i gestió de les adopcions d'animals abandonats, vagabunds, perduts o extraviats correspon als ajuntaments.
2. L'allotjament dels animals recollits ha de fer-se en un centre d'acolliment d'animals registrat i que tinga la capacitat d'allotjament adequada a les seues necessitats físiques i etològiques i la formació i qualificació necessàries del personal, conforme a la normativa específica que es determinarà reglamentàriament.
3. Els municipis han de disposar d'un servei d'urgència durant tot l'any per a la recollida, l'acolliment i l'atenció veterinària dels animals abandonats, perduts o extraviats.
4. L'ajuntament ha de fer-se càrrec de l'animal fins que siga recuperat, cedit, o adoptat.
5. Si l'animal recollit pateix una malaltia incurable, lesions que causen sofriment no tractable o que comprometa seriosament la qualitat de vida de l'animal o supose un perill per a la salut o seguretat pública o sanitat animal pot ser sotmés a eutanàsia per un veterinari col·legiat.
6. Els ajuntaments han de recollir, auxiliar i fer-se càrrec dels animals internats en residències situades en el seu terme municipal que no hagen sigut retirats pels seus responsables legals en el termini acordat després de fer les gestions necessàries per a buscar al seu responsable legal o declarar-lo com a abandonat.
7. Les funcions de recollida, acolliment i gestió de les adopcions seran serveis públics municipals que podran gestionar-se a través de les diferents formes de gestió directa o indirecta, d'acord amb la legislació estatal bàsica de règim local i la legislació aplicable en matèria de contractes del sector públic. En el supòsit de gestió indirecta dels serveis públics els ajuntaments podran establir *clausulas socials sobre criteris d'admissió, puntuació i exigència d'execució lligats als objectius de la present llei. L'ajuntament verificarà en el cas de les formes de gestió indirecta dels serveis públics que aquest servei públic es presta conforme a l'estipulat en la present llei. En el cas que els ajuntaments treballen amb centres d'acolliment i allotjament d'animals situats en comunitats autònoma limítrofes aquests hauran de complir tots els requisits d'aquesta llei.
8. La recollida i l'acolliment d'animals i la gestió de les adopcions l'ha de realitzar personal qualificat d'acord amb la formació obligatòria que s'establisca reglamentàriament.
9. La recollida d'animals no identificats ha d'estar documentada fotogràficament i registrada de manera que permeta la traçabilitat dels animals fins a la seua identificació obligatòria i la seua destinació final. Els llibres de registre d'animals recollits han de ser fàcilment accessibles a la inspecció i han de registrar els llocs, dates de la captura, breu ressenya de l'animal amb la fotografia o identificació obligatòria si en té, el seu estat de salut corroborat pel veterinari, així com el lloc i la data de la destinació final amb expressió de les causes d'eutanàsia pel veterinari si és el cas o les dades de les persones que l'adopten. Han de tindre format electrònic obligatori per a permetre'n la interoperabilitat i la interconnexió amb altres registres públics.
10. Els ajuntaments en els seus termes municipals han de dur a terme campanyes periòdiques, almenys anuals, de promoció de l'esterilització d'animals de companyia com a mesura preventiva contra l'abandó, així com el foment de l'adopció dels animals declarats abandonats; amb l'ajuda financera o subvencions de les diputacions i la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal.

11. Les administracions públiques poden concedir ajudes a les entitats autoritzades de caràcter protector per al foment de les adopcions, la prevenció de l'abandó i el manteniment dels establiments destinats a la recollida i l'acolliment d'animals errants o abandonats, sempre que aquests complisquen els requisits que s'establisquen.

Article 23. Destinació d'animals extraviats, abandonats i vagabunds

1. Una vegada recollit l'animal, el centre d'acolliment ha de consultar l'entrada d'un animal identificat al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana i l'ha de comunicar a l'ajuntament corresponent; al mateix temps, ha de fer en el termini més breu els tràmits necessaris per a la localització immediata del propietari i la seua notificació en els termes previstos conforme a la normativa de procediment administratiu.

2. En el cas d'animals sense identificació i sense responsable legal que ingressen en un centre d'acolliment, es pot procedir als 20 dies al seu lliurament en adopció, després de la declaració del decret d'abandó, tan prompte com el veterinari responsable del centre determine que compleixen les condicions per a ser lliurats. Una vegada decretat l'abandó, tots els animals sense responsable legal i no identificats seran identificats reglamentàriament a nom de l'ajuntament, que podrà delegar si ho estima oportú aquesta titularitat i la seua gestió en el centre d'acolliment.

3. Una vegada ingressat un animal extraviat o perdut en un centre d'acolliment, el seu propietari, o la persona autoritzada per aquest, ha de recollir-lo dins del termini fixat des de la recepció de la notificació de 10 dies si està identificat, o en el termini de 20 dies, si l'animal no està identificat, després d'haver abonat mitjançant les taxes municipals corresponents les despeses causades per la recollida, l'acolliment i l'estada de l'animal en el centre d'acolliment, incloses les despeses veterinàries necessàries, i amb la presentació de la llicència corresponent en cas de tractar-se d'un animal potencialment perillós. Transcorregut el termini esmentat de 20 dies sense que s'haja recuperat l'animal extraviat, aquest passarà a tindre la condició d'abandonat mitjançant decret d'abandó i podrà ser donat en adopció tan prompte com el veterinari responsable del centre determine que compleix les condicions per a ser-ho; així mateix, es procedirà a l'obertura de l'expedient administratiu corresponent en cas d'animals amb responsable legal.

4. Una vegada dictat el decret d'abandó per l'ajuntament, l'animal quedarà sota la responsabilitat de l'ajuntament fins a la seua destinació definitiva. Els ajuntaments responsables legals dels animals abandonats no deixen de ser responsables legals fins que hi haja un nou responsable legal definitiu.

5. Una vegada transcorregut el termini legal per a recuperar-los, els ajuntaments podran donar-los en adopció degudament desparasitats, amb la identificació obligatòria, si és el cas, i esterilitzats sempre que l'edat ho permeta; en el cas que no tinguen l'edat apropiada, l'adoptant estarà obligat per contracte a esterilitzar-los a l'edat recomanada o si hi ha raons sanitàries que no la facen aconsellable en el moment de l'adopció.

6. Els ajuntaments i els titulars dels centres d'acolliment han de posar en marxa mesures de foment de l'adopció dels animals abandonats i vagabunds. S'ha d'informar els adoptants sobre l'estat sanitari de l'animal, amb la finalitat d'aplicar, si escau, els tractaments veterinaris necessaris per al seu benestar, així com del cost estimat d'aquests. Quan els animals de companyia que estiguen en centres de protecció animal patisquen malalties infectocontagioses o parasitàries transmissibles a l'home o als animals, que a criteri del veterinari responsable del centre suposen un risc per a la salut pública o la sanitat animal o puguen suposar un risc per a la seguretat de les persones, no podran ser lliurats en adopció.

7. L'ajuntament pot repercutir els costos dels tractaments veterinaris, la identificació i l'esterilització mitjançant taxes municipals si bé la gestió de l'adopció ha de ser gratuïta.

8. Els ajuntaments, a través dels centres d'acolliment, han de vetllar per l'eficiència de l'adopció i la disminució de les devolucions dels animals donats en adopció, mitjançant cursos de formació per a totes les persones adoptants, en nocions bàsiques sobre necessitats higienicosanitàries i etològiques, així com pautes per a una bona educació que garantisquen la adaptació correcta a la nova llar i disminuïsquen el fracàs de l'adopció.

CAPÍTOL 2n. Dels centres i cases d'acolliment i de les colònies felines

Article 24. Dels centres i cases d'acolliment

1. Tots els centres d'acolliment i allotjament d'animals de companyia i domèstics vagabunds, extraviats i abandonats que gestionen la recollida, l'acolliment i l'allotjament en qualsevol municipi

de la Comunitat Valenciana, han d'estar registrats com a nucli zoològic en la seua categoria com a centre d'acolliment.

2. Els centres d'acolliment han de vetlar pel benestar dels animals durant la seua estada mitjançant plans d'enriquiment social i ambiental. Aquests centres han de fer una valoració del benestar dels animals i dels problemes de conducta que podria haver-hi, així com establir els tractaments necessaris en cada cas per a la millora del benestar d'aquests animals. La conselleria competent en matèria de benestar i sanitat animal establirà les condicions mínimes exigibles als plans d'enriquiment social i ambiental.

3. L'ajuntament, a proposta i com a extensió del centre d'acolliment, pot atorgar la custòdia provisional d'un animal sense amo conegut, una vegada decretat l'abandó per l'ajuntament, a aquella persona física que actuant com a posseïdor responsable temporal d'aquest, pugua garantir la cura i atenció de l'animal i el manteniment d'aquest en condicions d'allotjament higienicosanitàries. Aquesta modalitat es denomina casa d'acolliment, que en tot cas, s'entén que és dependent d'un únic centre d'acolliment. Aquesta cessió està condicionada al compromís de comunicar al centre d'acolliment qualsevol incidència relativa al benestar de l'animal, i de lliurar-lo immediatament si es troba un adoptant, encara que la casa d'acolliment tindrà preferència a l'hora de l'adopció. El nombre d'animals màxim a les cases d'acolliment dependents d'un centre d'acolliment és de cinc, o si escau, el que autoritze l'autoritat municipal. Les persones físiques han de permetre voluntàriament l'accés als seus domicilis dels funcionaris que exercisquen tasques d'inspecció i del personal del centre d'acolliment, per a verificar l'estat dels animals i les condicions d'allotjament; en cas contrari, perdran la custòdia provisional dels animals i no podran exercir aquesta funció. El nombre total d'animals en cases d'acolliment dependents d'un centre d'acolliment no ha d'excedir globalment un percentatge del nombre de places del centre d'acolliment superior a un vint per cent, excepte autorització municipal.

4. La casa d'acolliment ha de signar un contracte de cessió temporal amb el centre d'acolliment. El centre d'acolliment ha de mantindre una relació actualitzada d'aquestes cases d'acolliment a disposició de la conselleria competent en matèria de protecció animal i de l'ajuntament en què s'ubiquen.

5. Els titulars dels centres d'acolliment han de comunicar als ajuntaments i als serveis territorials de la conselleria del seu àmbit territorial competent en matèria de protecció animal amb una periodicitat trimestral tota la informació referent a les entrades, eixides, destinació dels animals, les eutanàsies realitzades, així com les incidències sanitàries més significatives.

6. Els responsables legals que no puguen assumir la cura i el manteniment dels animals domèstics poden lliurar-los a un centre d'acolliment, per tal que els cuiden i els posen en adopció. Aquesta situació no es considera legalment abandó a efectes de sancions administratives. El responsable legal de l'animal haurà d'abonar les taxes municipals, si n'hi ha establides, en concepte de manteniment i es mantindrà com a titular de l'animal en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana fins que es produïsca l'adopció efectiva.

Article 25. De les colònies felines

1. En aquelles ubicacions en les quals els ajuntaments reconeguen la possibilitat que hi haja colònies de gats, sempre que les condicions ecològiques i de molèsties al veïnat de l'entorn ho permeten, i a fi de promoure tant la protecció com el control poblacional dels gats, els ajuntaments autoritzaran les persones o entitats interessades que ho sol·liciten la gestió ètica d'aquestes colònies, consistent en la captura i el control sanitari d'aquests animals, l'esterilització i el marcatge i la solta en la colònia d'origen. Els ajuntaments, a més de la supervisió i el control de les colònies de gats, han de dur a terme campanyes informatives sobre els beneficis que reporten a la col·lectivitat les colònies de gats controlades i promoure la més àmplia col·laboració amb particulars i entitats per a facilitar les cures als animals. El control sanitari d'aquests animals, la seua esterilització i el marcatge amb un microxip, a nom de l'ajuntament, els ha de dur a terme un veterinari.

2. Els ajuntaments han d'elaborar un registre de les colònies felines existents al municipi, que incloga el nombre d'animals i la identificació d'aquells que la componen, característiques, ubicació de les colònies, circumstàncies especials, i totes les dades necessàries per a un coneixement de la situació d'aquestes colònies. No es poden ubicar colònies felines a l'entorn d'espais naturals protegits i s'han de guardar les distàncies que estimen oportunes les autoritats competents en matèria de medi ambient municipals i/o autonòmiques.

TÍTOL V. DELS ÒRGANS CONSULTIUS I LES ENTITATS DE PROTECCIÓ I DEFENSA D'ANIMALS DE COMPANYIA

CAPÍTOL 1r. De les entitats col·laboradores de protecció animal i defensa d'animals de companyia

Article 26. Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció Animal i Defensa d'Animals de Companyia

1. A efectes d'aquesta llei tenen la consideració d'entitats col·laboradores de protecció i defensa dels animals de companyia les entitats sense ànim de lucre, legalment constituïdes i que tinguen per principal finalitat la defensa i protecció dels animals i que estiguen registrades en el Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció i Defensa dels Animals de Companyia.

2. Es crea el Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció i Defensa dels Animals de Companyia i consegüentment assumeix tota la informació i la base de dades del Registre d'Associacions per a la Protecció dels Animals Col·laboradores de la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient de la Comunitat Valenciana creat pel Decret 158/1996, de 13 d'agost, del Consell, pel qual es desplega la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat sobre protecció dels animals de companyia. El Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció i Defensa dels Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana estarà adscrit a la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal.

Article 27. Requisits de les entitats col·laboradores de protecció i defensa dels animals de companyia

1. Les entitats col·laboradores de protecció i defensa dels animals de companyia que reunisquen els requisits podran ser inscrites en el registre creat en el punt anterior i tindre la consideració d'entitats col·laboradores a efectes dels programes per a la protecció i defensa dels animals que es determine reglamentàriament. La conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal pot realitzar convenis de col·laboració amb les entitats inscrites, per a la realització d'activitats encaminades a la protecció i defensa dels animals, a través de la direcció general competent en matèria de protecció animal.

2. Els requisits que almenys han de complir per a inscriure's en el registre com a entitats col·laboradores, i que es desplegaran reglamentàriament en el procediment d'inscripció, seran els següents:

- a) Ser entitats sense ànim de lucre, legalment constituïdes i tindre per principal finalitat la defensa i protecció dels animals
- b) Tindre experiència i haver participat activament en els programes en matèria de protecció animal que posen en marxa les administracions públiques de la Comunitat Valenciana.
- c) Tindre la seua social i desenvolupar l'activitat dins de la Comunitat Valenciana per a les finalitats previstes en l'article 2 d'aquesta llei.
- d) Col·laborar amb els ajuntaments en l'allotjament d'animals extraviats o abandonats a través dels seus centres i cases d'acolliment.
- e) Participar en els programes que fomenten el funcionament en xarxa dels centres d'acolliment de la Comunitat Valenciana dirigits a potenciar l'adopció.
- f) Complir la normativa referent al benestar i la protecció animal i no haver sigut inhabilitades per a aquestes funcions.
- g) Disposar de membres i voluntaris amb la formació adequada per a l'exercici de les seues funcions.

3. L'incompliment dels requisits del punt 4 pot donar lloc, una vegada finalitzat el tràmit d'audiència, a la cancel·lació de la inscripció en el registre.

4. Les entitats de defensa dels animals de companyia reconegudes i inscrites en el registre, remeten anualment a la direcció general competent en matèria de protecció animal una memòria exhaustiva de les activitats realitzades, així com als ajuntaments en què actuen.

CAPÍTOL 2n. Del Consell Assessor i Consultiu en matèria de protecció d'animals de companyia

Article 28. Consell Assessor i Consultiu en matèria de protecció d'animals de companyia

1. Es crea el Consell Assessor i Consultiu en matèria de protecció d'animals de companyia de la conselleria competent en benestar animal i per a la qual acomplirà les funcions d'assessorament per

al desenvolupament i l'elaboració de la normativa reglamentària aplicable en aquesta matèria i que actuarà com a òrgan de consulta en matèria de benestar d'animals de companyia.

Article 29. Composició i funcionament

1. El Consell Assessor i Consultiu en matèria de protecció d'animals de companyia estarà presidit per la persona que exercisca la titularitat de la conselleria competent en protecció d'animals de companyia. Seran vocals d'aquest consell: designats per la persona que exercisca la titularitat de la direcció general competent en matèria de protecció d'animals de companyia dos veterinaris d'aquesta direcció general; dos representants designats per institucions científiques o universitàries amb departaments de benestar animal; dos representants designats per entitats col·laboradores de protecció i defensa dels animals; un representant del Consell Valencià de Col·legis Veterinaris de la Comunitat Valenciana; un representant designat per la Federació Valenciana de Municipis i Províncies; un representant designat per entitats associatives que exercisquen funcions socials o esportives amb animals de companyia; un representant designat per entitats associatives d'establiments de cria i venda d'animals de companyia; un representant designat per entitats associatives d'ensinistradors; dos representants designats dels cossos i forces de seguretat. Actuarà com a secretari un funcionari, amb rang mínim de cap de secció de la direcció general competent en matèria de protecció d'animals de companyia.

2. La presidència del consell pot decidir l'assistència, amb veu però sense vot, de representants designats pels sectors afectats, quan la naturalesa dels assumptes que s'hagen de tractar ho requerisca, i en tot cas, la convocatòria de la presidència del consell, així com experts independents, i podrà crear grups de treball específics amb funcions concretes.

3. El Consell Assessor i Consultiu en matèria de protecció d'animals de companyia, sense perjudici que una vegada constituït s'acorde completar les normes de funcionament pel mateix òrgan, es regeix segons les normes mínimes de funcionament següents:

a) Règim de convocatòries. Es convoca pel president a iniciativa de la conselleria competent en protecció animal o a petició de sis dels seus membres.

b) Periodicitat mínima de les sessions. Almenys es reunirà una vegada a l'any.

c) Requisits i règim d'acords. La presa d'acords es durà a terme per majoria dels membres components del consell.

TÍTOL VI. Educació, formació, sensibilització i divulgació de la llei

CAPÍTOL 1r. Educació, formació, sensibilització i divulgació de la llei

Article 30. Educació, sensibilització i divulgació de la llei.

1. Els ajuntaments, mancomunitats i diputacions han de divulgar els continguts d'aquesta llei entre els habitants del seu àmbit territorial i han de dur a terme les campanyes necessàries en aquesta matèria.

2. La conselleria competent en educació ha de programar anualment en els centres escolars accions educatives i de sensibilització sobre els objectius i principis d'aquesta llei.

Article 31. Formació

1. La conselleria competent en sanitat i benestar animal ha de regular la formació en matèria de protecció d'animals de companyia, incloent-hi aquella que siga necessària per a la qualificació de les persones que treballen amb animals de companyia, i ha de fixar els requisits dels programes, cursos i entitats que la impartisquen; així com els criteris de convalidació per experiència per a aquells professionals amb trajectòria professional acreditada sense antecedents penals en maltractament animal i/o violència interpersonal.

2. En el termini dels dos anys següents a la publicació de la llei s'ha de regular la formació obligatòria de tots els agents públics, cossos i forces de seguretat i funcionaris les funcions dels quals tinguin relació amb animals de companyia i la formació obligatòria de tot el personal voluntari i treballador vinculat a entitats protectores d'animals, centres de cria, centres d'acolliment, establiments de venda i d'aquells nuclis zoològics que s'estime reglamentàriament en funció de la seua finalitat i del nombre d'animals en relació amb l'article 18.1 d'aquesta llei.

3. Les entitats de protecció i defensa dels animals sense ànim de lucre que complisquen els requisits del títol V i aquelles altres que es determine reglamentàriament poden ser entitats col·laborado-

res de l'Administració en la formació en matèria de protecció i benestar animal. Reglamentàriament es regularan els requisits i condicions per a la seua participació i l'homologació dels cursos.

TÍTOL VII. DE LA INSPECCIÓ I VIGILÀNCIA DELS ANIMALS DE COMPANYIA

CAPÍTOL 1r. Inspecció i plans de control

Article 32. Plans i programes d'inspecció i control

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seues respectives competències, han d'establir els programes o plans periòdics d'inspeccions i controls oficials que es necessiten d'acord amb aquesta llei, amb la normativa bàsica estatal i amb les disposicions comunitàries d'aplicació directa en relació amb els controls i programes de control oficials, sense perjudici de les inspeccions que resulten necessàries davant de situacions o casos singulars.

Article 33. Personal inspector

1. Per a l'exercici de les funcions inspectores en el marc d'aquesta llei, la normativa estatal bàsica i la normativa comunitària aplicable als controls oficials, concernents a la matèria a la qual es refereix aquesta llei, el personal al servei de les administracions públiques ha de tindre qualificació i formació suficient per a l'exercici d'aquestes tasques. Així mateix, aquest personal té el caràcter d'agent de l'autoritat i pot recaptar la col·laboració, el suport, el concurs i la protecció que necessite dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, i de les autoritats competents de les comunitats autònomes i de les corporacions locals o cossos policials autonòmics i locals.

2. Els membres dels cossos i forces de seguretat, a requeriment o per autorització de l'autoritat competent, tenen la consideració de personal inspector amb caràcter general.

3. Per als programes de control i vigilància que corresponguen a la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal és personal inspector el que està integrat en els serveis veterinaris oficials d'aquesta conselleria.

Article 34. Obligacions de l'inspeccionat

Les persones físiques o jurídiques a les quals es practique una inspecció o un control administratiu estaran obligades a:

a) Facilitar les tasques d'inspecció, o de control administratiu si escau, per a permetre l'accés dels inspectors a tot establiment, explotació, instal·lació, vehicle, contenidor o mitjà de transport, o lloc en general, amb la finalitat de dur a terme la seua actuació inspectora o de control administratiu, sempre que aquells s'acrediten degudament davant de l'empresari, el seu representant legal o una persona degudament autoritzada o, si no és possible, davant de qualsevol empleat que es trobe present en el lloc. Si la inspecció es practica en el domicili d'una persona física, s'ha d'obtenir el seu consentiment exprés.

b) Subministrar tota classe d'informació i documentació sobre instal·lacions, mitjans, serveis i animals i, en general, sobre aquells aspectes relatius a la protecció animal que se li sol·licitaren, de manera que se'n permeta la comprovació per part dels inspectors.

c) Facilitar que s'obtinga còpia o reproducció de la informació en matèria de benestar i sanitat animal que siga d'interés per a la inspecció.

d) Permetre la pràctica de diligències probatòries de l'incompliment de la normativa vigent en matèria de protecció animal.

e) En general, consentir i col·laborar en la realització de la inspecció.

CAPÍTOL 2n. Competències de les administracions

Article 35. Competències i obligacions de l'Administració local i autonòmica

1. Correspondrà als Ajuntaments com a competències pròpies municipals:

a) Establir el cens de les espècies d'animals de companyia obligades a estar identificades; a aquests efectes podrà utilitzar la informació continguda en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana mitjançant l'accés directe a la informació necessària.

b) La recollida, l'acolliment i la gestió de qualsevol animal de companyia.

- d) Vigilar i inspeccionar els centres d'acolliment i establiments de venda, manteniment o cria d'animals de companyia d'acord amb les competències assignades.
 - e) Vigilar i inspeccionar el compliment d'aquesta llei pel que fa a la tinença d'animals de companyia per particulars en els termes establits en el títol II d'aquesta llei.
 - f) Habilitar en els jardins i parcs públics els espais adequats, degudament senyalitzats, per al passeig i l'esbargiment dels animals de l'espècie canina i vigilar-ne l'ús i el manteniment adequats. L'ajuntament procurarà que els espais tinguen bancs i ombra, portes de seguretat i aigua potable i estiguen en condicions higienicosanitàries i de seguretat per a les persones.
 - g) Comunicar a la conselleria competent, per mitjà del procediment que s'establisca reglamentàriament, les dades referents als mitjans emprats i/o centres contractats per a la gestió d'animals abandonats del seu municipi, així com animals abandonats, acollits, donats, i nombre d'expedients sancionadors tramitats.
 - h) Fomentar les entitats de protecció i defensa animal en el seu municipi i la formació i divulgació en matèria de protecció animal, així com en els reglaments que la despleguen.
 - i) Denunciar totes les possibles infraccions administratives que es produïsquen per incompliment de present llei i gestionar la tramitació dels oportuns expedients sancionadors d'acord amb l'article 45 de la present llei. Per a això en funció de la dimensió i capacitat del municipi hauran de tindre una oficina i personal especialitzat necessari per si mateix o de manera mancomunada o per contractació de serveis o a través d'entitats supramunicipals o de la Diputació.
 - j) Totes les competències i funcions assignades en aquesta llei i els reglaments que la despleguen.
2. Correspon a la conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal:
- a) Garantir el funcionament adequat del Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana i la fluïdesa i operativitat de comunicació amb les administracions i entitats relacionades per als quals s'establisca accés.
 - b) Inspeccionar els nuclis zoològics i centres d'acolliment amb les cases d'acolliment dependents, establiments de venda, allotjament o estada o cria d'animals de companyia d'acord amb les competències assignades.
 - c) La gestió del registre de nuclis zoològics i d'entitats col·laboradores.
 - d) Establir mesures d'ajuda i suport a les entitats locals i entitats de protecció i defensa animal.
 - e) Coordinar la realització d'un informe sobre la consecució dels objectius de la present llei.
 - f) La gestió, en col·laboració amb els cossos i forces de seguretat, d'un registre de persones i entitats inhabilitades o que hagen comés infraccions i delictes de maltractament cap als animals a la Comunitat Valenciana. Aquest registre s'ha de desplegar reglamentàriament.
 - g) Totes les competències i funcions assignades en aquesta llei.
3. Corresponderà a las Diputaciones como competencias propias en la materia:
- a) Atorgar ajudes financeres o subvencions als ajuntaments per al compliment de les finalitats d'aquesta llei.
 - b) L'assistència i col·laboració que necessiten els ajuntaments en relació amb la incoació i instrucció dels expedients sancionadors, en la seua funció d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, així com la gestió de la recaptació si escau per via executiva segons s'acorde amb els ajuntaments.
 - c) Totes les competències i funcions assignades en aquesta llei i els reglaments que la despleguen.

TÍTOL VIII. DE LES INFRACCIONS I DE LES SANCIONS

CAPÍTOL 1r. Infraccions

Article 36. Classificació de les infraccions

1. A efectes d'aquesta llei, classifiquem les infraccions administratives següents com a lleus, greus i molt greus, sempre que les persones i entitats a les quals s'atribueix la seua comissió resulten responsables a títol de dol o culpa.
2. Són infraccions lleus:
 - a) No proporcionar als animals: atenció, supervisió, control i cures suficients; una alimentació i beguda sana, adequada i convenient per al seu desenvolupament; unes bones condicions higienicosanitàries; la realització de l'exercici necessari; un espai suficient, higiènic, d'acord amb les seues necessitats etològiques, amb protecció enfront de les inclemències meteorològiques, i que permeta el seu control amb una freqüència adequada; companyia en cas d'animals gregaris, que en cap cas

podran mantindre's aïllats de l'home o altres animals; i en general, una atenció adequada a les necessitats etològiques i físiques de l'espècie i de cada individu.

- b) No procedir, en voreres, passejos, jardins i en general en espais públics o privats d'ús comú, a la retirada de dejeccions i/o la neteja immediata d'aquestes, de manera que es no deixe la via pública en les mateixes condicions en què es trobava abans del depòsit de les dejeccions.
- c) No proporcionar als animals aquells tractaments preventius que siguen declarats obligatoris, així com qualsevol altre tipus de tractament veterinari preventiu, pal·liatiu o curatiu que siga essencial per a mantindre el seu bon estat de salut.
- d) No esterilitzar els animals de l'espècie canina dels quals no es puga exercir un control reproductiu, que es mantinguen en polígons industrials, obres o similars i aquells que tinguen accés a l'exterior dels habitatges i puguen tindre contacte no controlat amb altres animals de la mateixa espècie, excepte prescripció veterinària.
- e) No identificar els animals que la normativa considera obligatori mitjançant el procediment establert.
- f) No comunicar l'extraviament o la mort dels animals al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana en un termini màxim de 72 hores i a l'ajuntament en què es trobe empadronat el responsable legal de l'animal.
- g) No comunicar l'extraviament o la pèrdua dels animals de companyia no inclosos en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana a l'autoritat competent.
- h) No mantindre actualitzades les dades dels animals en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana.
- i) Mantindre en el mateix domicili un total superior a 5 animals de l'espècie canina o felina, o qualsevol altra que es determine reglamentàriament o a través d'ordenances municipals, sense l'autorització municipal corresponent.
- j) No disposar de la formació exigida en la present llei per al maneig i l'atenció dels animals en els casos previstos en aquesta com a obligatoris.
- k) No adoptar les mesures necessàries per a evitar que la presència, tinença o circulació dels animals puga intimidar, ocasionar molèsties o suposar perill, amenaça, danys o perjudicis a persones, animals o coses.
- l) No dur a terme proves de sociabilitat i educació quan el caràcter i el comportament de l'animal així ho aconselle i siga requerit per les autoritats competents.
- m) No dur a terme un acompanyament adequat per les vies públiques; s'han de desplaçar en tot moment per mitjà d'una corretja o similar, inferior a dos metres de longitud, per a evitar danys o molèsties, excepte els animals de l'espècie canina amb funcions socials en l'exercici d'aquestes.
- n) No posar a disposició de l'autoritat competent o dels seus agents la documentació que li siga requerida i resulte obligatòria en cada cas.
- o) No comunicar a les autoritats competents l'absència d'identificació d'un animal subjecte a identificació obligatòria per la normativa, del qual tinga coneixement per ser responsable temporal.
- p) La tinença temporal sense identificar d'animals de l'espècie canina, d'animals potencialment perillosos, i en general de qualsevol animal que conforme a la normativa aplicable, haja d'estar obligatòriament identificat.
- q) No disposar els professionals veterinaris dels arxius de les fitxes clíniques dels animals objecte de vacunació o de tractament obligatori o que aquestes estiguen incompletes.
- r) El transport d'animals amb vulneració dels requisits establerts en aquesta llei sempre que no estiga qualificat com a greu o molt greu.
- s) La venda i donació a menors de 18 anys o incapacitats sense l'autorització dels qui tinguen la seua pàtria potestat o custòdia.
- t) Exhibir animals en aparadors comercials destinats a la venda o en zones exposades a la via pública o a manera de reclam comercial.
- u) Fer donació d'animals, independentment de la seua consideració o classificació, com a premi, reclam publicitari, recompensa o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.
- v) L'ús de jardins, parcs i espais públics urbans per a l'ensinistrament d'animals de l'espècie canina excepte en els casos previstos per la llei.
- w) La recollida d'animals vagabunds o extraviats sense la autorització municipal corresponent.
- x) La cessió en adopció d'animals abandonats sense complir els requisits establerts en aquesta llei.
- y) Exercir-ne la venda no sedentària, excepte en concentracions autoritzades per a fer-ho.

z) Qualsevol particular que tinga constància dels animals atropellats no morts o ferits en via pública i no ho comuniqui a l'ajuntament o als cossos i forces de seguretat o protecció civil.

aa) El promotor o organitzador, que actue com a responsable de l'esdeveniment, que no comuniqui als serveis territorials de la conselleria competent en matèria de benestar animal de la província on es duga a terme l'esdeveniment amb l'antelació deguda la celebració de fires, concursos, exposicions o exhibicions.

ab) Realitzar treballs d'ensinistrament sense l'acreditació i els registres necessaris quan així ho exigisca la normativa vigent.

ac) Deixar animals en vehicles estacionats o llocs amb exposició solar sense protecció o sense la ventilació i temperatura adequada, de manera que afecte greument la seua salut.

ad) Qualsevol altra actuació que supose un incompliment de les obligacions establides en aquesta llei, així com en qualsevol altra disposició aplicable en matèria de benestar animal dels animals de companyia i que no estiga qualificada com a greu o molt greu.

3. Són infraccions greus:

a) No col·laborar amb la conselleria competent en sanitat animal quan, per raó de sanitat animal o salut pública, s'ordene l'internament i/o aïllament dels animals als quals s'haja diagnosticat una malaltia transmissible o qualsevol altra mesura que les autoritats sanitàries disposen segons la gravetat.

b) No estar inscrit en el Registre de Nuclis Zoològics quan l'establiment o les instal·lacions tenen l'obligació segons el que s'estableix en aquesta llei i la normativa de desplegament.

c) La tinença d'animals malalts o ferits sense l'assistència o tractaments veterinaris oportuns.

d) La no inscripció fidedigna i completa de totes les dades per part del veterinari que du a terme la identificació en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana.

e) El sacrifici sense eutanàsia d'animals de companyia.

f) El maltractament dels animals sempre que no els cause danys o lesions invalidants o irreversibles.

g) L'abandó dels animals de companyia.

h) Mantindre'ls permanentment lligats.

i) Mantindre'ls en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari o inadequades per a la pràctica de les cures i l'atenció necessària d'acord a les seues necessitats físiques i etològiques, segons raça i espècie quan això afecte greument la seua salut.

j) Les mutilacions d'animals excepte els supòsits previstos en la llei.

k) No proporcionar-los l'alimentació i aigua necessària per al seu desenvolupament normal quan això afecte greument la seua salut.

l) La cria i comercialització professional d'animals sense les llicències i els permisos corresponents.

m) La utilització d'animals en espectacles, baralles, festes populars i altres activitats que impliquen crueltat o maltractament i puguen ocasionar-los tractaments antinaturals o vexatoris.

n) La posada en llibertat, introducció en el medi natural d'individus de qualsevol espècie que es mantinga com a animal de companyia, excepte les excepcions previstes en la llei.

o) Donar als animals una educació agressiva o violenta o preparar-los per a baralles.

p) Exhibir animals en locals comercials no dedicats a la venda d'animals.

q) La realització de fires, exposicions, concursos, exhibicions, filmacions, sessions fotogràfiques o cinematogràfiques amb fins publicitaris, o qualsevol altra activitat similar per a animals de companyia sense la autorització corresponent de l'ajuntament en el municipi del qual es desenvolupe aquesta activitat amb excepció dels animals de l'espècie canina amb funcions socials en l'exercici d'aquestes i que tinguen la seua pròpia normativa específica que ho regule.

r) La incitació a l'odi i maltractament, tractament vexatori i atemptar contra la dignitat i integritat dels animals a través de qualsevol mitjà de difusió.

s) Portar animals lligats a vehicles a motor en marxa o qualsevol altre mitjà de transport que excedisca les seues capacitats fisiològiques de desplaçament i que perjudique la seua salut.

t) Utilitzar collarets d'estrangulació, amb punxes o elèctrics que puguen resultar nocius per als animals, excepte si són utilitzats per professionals amb la deguda justificació o en animals de l'espècie canina amb funcions socials en l'exercici d'aquestes sempre de conformitat amb els estàndards comunitaris de benestar animal.

u) La tinença d'animals de la fauna salvatge com a animals de companyia.

v) La manipulació o l'ús fraudulent de la identificació obligatòria, en qualsevol dels seus elements.

- w) L'exploració de la cria d'animals que implique un abús dels límits fisiològics de la seua espècie o raça i/o pose en perill la seua salut i integritat.
- x) La venda de particulars a establiments de venda i/o a altres particulars sense els requisits establits en aquesta llei.
- y) No atendre els requeriments de les administracions públiques pel que fa a l'esterilització dels animals de l'espècie canina dels quals no es puga exercir un control reproductiu; en especial, els animals de l'espècie canina que es mantinguen en polígons industrials, obres o similars i aquells que tinguen accés a l'exterior dels habitatges i puguen tindre contacte no controlat amb altres animals de la mateixa espècie, excepte prescripció veterinària.
- z) La cria i venda d'animals salvatges i d'aquells de la fauna silvestre que, per les seues condicions etològiques i necessitats biològiques, no s'adapten a la convivència humana; així com aquells la comercialització dels quals està prohibida per la normativa vigent, i en tot cas, aquells que no han sigut criats i no han nascut en captivitat.
- aa) La tinença, cria, utilització o venda de primats a persones particulars o entitats no autoritzades oficialment, així com la venda per part de botigues d'animals o de manera telemàtica o la utilització per a qualsevol tipus d'espectacle.
- ab) La cria, tinença i circulació d'animals salvatges i silvestres, inclosos primats i grans felins, en col·leccions zoològiques particulars, espais públics i locals oberts al públic, si no estan tipificats i registrats com a parc zoològic.
- ac) La tinença d'animals de companyia potencialment perillosos sense autorització prèvia.
- ad) La no vacunació, no esterilització o no realització de tractaments obligatoris als animals de companyia en els casos previstos en aquesta llei o en els reglaments que la despleguen.
- ae) L'incompliment per part dels establiments per a l'allotjament i atenció temporal d'animals, cria o venda d'aquests, de qualsevol dels requisits i condicions establides per aquesta llei excepte el que es considere com a molt greu.
- af) L'incompliment per part dels centres d'acolliment de qualsevol dels requisits i condicions establits per aquesta llei excepte el que es considere com a molt greu.
- ag) L'incompliment del requeriment d'obligació d'identificació per part del responsable legal d'aquells animals de companyia la identificació dels quals siga de caràcter obligatori.
- ah) L'oposició, obstrucció o resistència de col·laboració amb l'actuació inspectora i/o de control de les administracions públiques o forces i cossos de seguretat, quan no impedisca o dificulte greument la seua realització.
- ai) L'incompliment de les obligacions del veterinar autoritzat pel que fa a la forma, els mètodes i les condicions dels tractaments, vacunacions o identificacions obligatoris.
- aj) La pràctica de mutilacions prohibides realitzades per personal veterinar.
- ak) Realitzar qualsevol de les activitats regulades en aquesta llei sense tindre l'autorització administrativa o la inscripció registral exigible segons les normes de protecció animal aplicables.
- al) L'incompliment de les obligacions exigides als responsables legals o responsables temporals per les normes de protecció animal, quan produísca lesions permanents, deformacions o defectes greus d'aquests.
- am) Subministrar documentació o informació falsa als inspectors, a l'Administració o als cossos i forces de seguretat.
- an) L'accés i la conducció d'animals a espais i vies públics sense el control adequat conforme a la normativa i que ocasione danys i lesions a les persones.
- ao) La no comunicació, per part dels obligats a formular aquesta declaració, a les administracions competents en cas de sospita o diagnòstic d'una malaltia transmissible la declaració de la qual resulte obligatòria.
- ap) No realitzar ni atendre els requeriments sanitaris que siguen adoptats per les autoritats competents.
- aq) L'incompliment dels terminis de retenció dels animals establits en aquesta llei per als centres d'acolliment.
- ar) La venda d'animals a través de mitjans de comunicació, revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió, incloses les xarxes socials amb finalitats comercials, s'haurà d'incloure necessàriament en l'anunci el número de registre de la granja o centre de venda en el Registre de Nuclis Zoològics, així com el número d'identificació de l'animal si escau.
4. Són infraccions molt greus:
- a) El sacrifici d'animals de companyia en els supòsits no inclosos en aquesta llei.
- b) El sacrifici no eutanàsic d'animals quan aquest estiga previst en aquesta llei.

- c) Els maltractaments i agressions als animals quan això els ocasione la mort o danys irreversibles o lesions invalidants.
 - d) L'abandó dels animals quan això els ocasione la mort o danys irreversibles o lesions invalidants.
 - e) La utilització d'animals per a la filmació d'escenes que comporten crueltat, maltractament o patiment d'animals, quan el mal no siga simulat.
 - f) L'organització de baralles de qualsevol espècie d'animal ja siga de manera privada o com a espectacle públic.
 - g) Sacrifici d'animals com a espectacle públic.
 - h) Atraccions firals amb animals lligats del tipus carrusels firals i altres similars.
 - i) Els espectacles circenses amb animals pertanyents a la fauna salvatge.
 - j) L'esterilització, la pràctica de mutilacions i de sacrifici d'animals que no siga realitzada per personal veterinari col·legiat.
 - k) La cria i comercialització professional d'animals sense les llicències i els permisos corresponents.
 - l) Subministrar-los drogues, medicaments o aliments que puguem ocasionar-los patiment, trastorns greus que alteren el seu desenvolupament físic natural o la mort, excepte prescripció veterinària en cas de necessitat.
 - m) La utilització d'animals de companyia en espectacles, baralles, festes populars i altres activitats que puguem ocasionar-los la mort o danys irreversibles.
 - n) Incitar els animals a escometre contra persones o altres animals, llevat dels animals de l'espècie canina amb funcions socials.
- ny) L'assistència sanitària als animals per part de persones no facultades a l'efecte per la legislació vigent.
- o) La contravenció de les mesures provisionals adoptades per a posar fi a la situació de risc per a l'animal.
 - p) La contravenció de les sancions accessòries.
 - q) L'oposició, obstrucció o falta de col·laboració amb l'actuació inspectora i/o de control de les administracions públiques o forces i cossos de seguretat, quan impedisca o dificulte greument la seua realització.
 - r) L'expedició de documentació sanitària obligatòria pel veterinari col·legiat o la inscripció en el registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana amb falsament de la realitat o de les dades.
 - s) La venda d'animals amb malalties infectocontagioses conegudes per la part venedora.
 - t) Certificació de realització de vacunacions o tractaments obligatoris quan aquests no s'hagen efectuat o quan els hagen realitzat veterinaris no autoritzats.
5. No es consideren sancionables aquells casos justificats de mort o lesions a animals provocats en defensa de la integritat física de persones o animals, o en cas d'accidents sense dol no imputables a negligència.

CAPÍTOL SEGON. Sancions

Article 37. Sancions

1. Les infraccions tipificades en aquesta llei donen lloc a la imposició de les sancions corresponents, una vegada efectuada la instrucció del procediment corresponent, sense perjudici de les mesures provisionals i, si escau, les mesures de caràcter no sancionador que puguem adoptar-se, tot això atenent als termes previstos en aquest capítol.
2. Per la comissió d'infraccions en matèria de protecció dels animals, podran imposar-se les sancions pecuniàries següents, com a lleus, greus i molt greus en els seus graus mínim, mitjà i màxim en funció dels criteris de graduació de la sanció:
 - a) Les infraccions lleus se sancionen amb una multa de 100 a 3.000 euros. En grau mínim, de 100 a 500 euros, o advertència. L'advertència només s'imposa si no ha mediat dol i en els últims tres anys el responsable no ha sigut sancionat en via administrativa per la comissió de qualsevol altra infracció de les previstes en aquesta llei. En el grau mitjà, de 501 a 1.500 euros. En el grau màxim, de 1.501 a 3.000 euros.
 - b) Les infraccions greus se sancionen amb una multa de 3.001 a 9.000 euros. En grau mínim, de 3.001 a 4.500 euros. En grau mitjà, de 4.501 a 6.000 euros. En grau màxim, de 6.001 a 9.000 euros.

c) Les infraccions molt greus, de 9.001 a 45.000 euros. En grau mínim, de 9.001 a 16.000 euros. En grau mitjà, de 16.001 a 30.000 euros. En grau màxim, de 30.001 a 45.000 euros.

3. Quan un fet únic siga constituït de dos o més infraccions, se sancionarà només per la més greu.
4. Els ingressos procedents de les sancions s'han de destinar a actuacions que tinguen per objecte la protecció dels animals.

Article 38. Sancions accessòries

La comissió d'infraccions greus i molt greus pot portar aparellada la imposició de les sancions accessòries següents:

- a) Decomís o confiscació dels animals en el cas de la comissió d'infraccions greus i molt greus. L'òrgan sancionador determinarà la destinació definitiva de l'animal, amb subjecció als principis de benestar i protecció animal. En el cas concret de no disposar de centres de destinació per a l'espècie animal s'adoptaran les mesures de control que dispose l'autoritat competent.
- b) La inhabilitació o prohibició temporal de l'exercici d'alguna de les activitats regulades per aquesta llei per un període d'un a cinc anys per a les infraccions greus i de cinc a deu anys, o la prohibició definitiva, per a les infraccions molt greus.
- c) El tancament dels establiments regulats en aquesta llei. Aquest tancament tindrà un període de durada d'un a cinc anys per a les infraccions greus i de cinc fins a deu anys, o el tancament definitiu, per a les infraccions molt greus.
- d) La prohibició per a l'adquisició, tinença i convivència d'animals de companyia per un període d'un a cinc anys per a les infraccions greus i de cinc fins a deu anys per a les infraccions molt greus.
- e) La pèrdua de la condició de veterinari autoritzat per als tractaments, vacunacions o identificacions obligatoris d'animals de companyia per un període d'entre un i cinc anys per a les infraccions greus i de cinc fins a deu anys per a les infraccions molt greus.
- f) La pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions o ajudes en matèria de protecció animal per un període d'entre un i cinc anys per a les infraccions greus i de cinc a deu anys, o la prohibició definitiva, per a les infraccions molt greus.
- g) La retirada del reconeixement d'entitat col·laboradora per un període d'entre un i cinc anys per a les infraccions greus i de cinc fins a deu anys, o de manera definitiva, per a les infraccions molt greus.
- h) La baixa en els registres previstos en l'articulat d'aquesta llei.
- i) La revocació o retirada de les llicències, acreditacions o autoritzacions atorgades a l'empara d'aquesta llei, per un període d'entre un i cinc anys per a les infraccions greus i de cinc a deu anys, o de manera definitiva, per a les infraccions molt greus.

Article 39. Graduació de les sancions

1. Les sancions pecuniàries es graduen en funció dels criteris següents: els coneixements, el nivell educatiu i altres circumstàncies del responsable, la grandària i la ubicació geogràfica de l'explotació, el grau de culpa, l'ànim de lucre il·lícit, el benefici obtingut o que s'esperara obtenir, el nombre d'animals afectats, el mal causat als animals, la reiteració o reincidència en la comissió d'infraccions, així com la negligència o intencionalitat de l'infractor. L'incompliment d'avertiments previs, la transcendència social o sanitària, el perjudici causat per la infracció comesa i l'alarma social que es puga.

2. Si, per les circumstàncies concurrents, s'aprecia una disminució qualificada de la culpabilitat de l'imputat, l'òrgan sancionador pot establir la quantia de la sanció i aplicar l'escala relativa a la classe d'infraccions de menys gravetat que aquella en què s'integra la infracció considerada.

3. Iniciat un procediment sancionador, si l'infractor reconeix la seua responsabilitat, es pot resoldre el procediment amb la imposició de la sanció que siga procedent quan la sanció tinga únicament caràcter pecuniari o bé calga imposar una sanció pecuniària i una altra de caràcter no pecuniari però s'ha justificat la improcedència de la segona. D'altra banda, el pagament voluntari del presumpte responsable, en qualsevol moment anterior a la resolució, implica la terminació del procediment, excepte pel que fa a la reposició de la situació alterada o a la determinació de la indemnització pels danys i perjudicis causats per la comissió de la infracció. En els dos casos, quan la sanció tinga únicament caràcter pecuniari, l'òrgan competent per a resoldre el procediment aplicarà reduccions, com a mínim, del 20 % i com a màxim, un 40 % sobre l'import de la sanció proposada, de manera que aquests dos seran acumulables entre si. Les reduccions esmentades han d'estar determinades en la notificació d'iniciació del procediment i la seua efectivitat està condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs en via administrativa contra la sanció.

4. Hi ha reincidència si es produeix la comissió de més d'una infracció de la mateixa naturalesa en el termini d'un any comptat des del dia que conste en actuacions que va cometre la primera infracció o, si és continuada, des del dia que va deixar de cometre-la, i així es declara en la nova resolució sancionadora, sempre que la primera resolució sancionadora siga ferma en via administrativa. Es pot incrementar la quantia fins a un 50 per cent si l'infractor és reincident. Si la reincidència concorre en la comissió d'infraccions lleus, no és procedent la sanció d'advertència.

Article 40. Mesures provisionals

1. En els casos de risc greu per a la vida de l'animal, en els casos d'urgència inajornable podran adoptar-se mesures provisionals que resulten necessàries i proporcionades, de manera motivada per a posar fi a la situació de risc per a l'animal, abans de la iniciació del procediment sancionador.

2. A aquest efecte seran considerades situacions d'urgència inajornable, que legitimen el decomís immediat de l'animal o dels animals, l'existència de maltractament actiu o passiu, les lesions d'agressió física o desnutrició, o el fet que els animals es troben en instal·lacions amb deficiències molt greus, o hagen sigut objecte d'abandó o estiga prohibida la seua tinença, venda o comercialització com a animals de companyia per aquesta llei.

3. Les mesures provisionals adoptades abans de l'inici del procediment administratiu han de ser confirmades, modificades o suspeses en l'acord d'iniciació del procediment, que haurà d'efectuar-se dins dels quinze dies següents a la seua adopció, i que podrà ser objecte del recurs que siga procedent. En tot cas, aquestes mesures quedaran sense efecte si no s'inicia el procediment en aquest termini o quan l'acord d'iniciació no continga un pronunciament exprés sobre aquestes.

4. Iniciat el procediment, l'òrgan administratiu competent per a resoldre, pot adoptar, d'ofici o a instàncies de part i de forma motivada, les mesures provisionals que considere oportunes per a assegurar l'eficàcia de la resolució que puga recaure, si hi ha elements de judici suficients per a fer-ho, d'acord amb els principis de proporcionalitat, efectivitat i menor onerositat. Entre altres, poden adoptar-se les següents:

a) El decomís d'animals.

b) La no expedició, per part de l'autoritat competent de documents legalment requerits per al trasllat d'animals.

c) La suspensió o paralització de les activitats, instal·lacions o mitjans de transport i el tancament de locals, que no tinguen les autoritzacions o els registres preceptius.

d) La suspensió temporal a veterinaris per a l'exercici de les funcions d'identificació, vacunació i expedicions de documentació que són obligatòries per aquesta llei.

5. Les despeses ocasionades pel decomís o per una mesura provisional adoptada seran reclamades per via administrativa al responsable legal de l'animal. En el cas de la fauna silvestre autòctona, els costos de les mesures podran incloure la rehabilitació de l'animal per a alliberar-lo en el medi natural.

Article 41. Mesures no sancionadores

No té caràcter de sanció la clausura o el tancament d'establiments o instal·lacions que no tinguen les autoritzacions o els registres preceptius previs, o la suspensió del seu funcionament fins que s'esmenen els defectes o es complisquen els requisits exigits per raons de protecció animal, sense perjudici de la imposició de les sancions pecuniàries o altres mesures sancionadores que siguen procedents.

Article 42. Multes coercitives

En els supòsits previstos en l'article 103 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en els quals l'interessat no execute les mesures provisionals o incomplisca les sancions no pecuniàries imposades, l'autoritat competent pot requerir de forma reiterada per lapses de temps superiors als tres mesos els afectats perquè, en un termini suficient atés el contingut de l'actuació requerida, procedisquen al compliment d'aquestes, amb advertència prèvia que, en cas contrari, s'imposarà una multa coercitiva, amb assenyalament de quantia i fins a un màxim de 6.000 euros.

Article 43. Responsabilitat jurídica civil i penal

1. La imposició de qualsevol sanció per les infraccions administratives previstes en aquesta llei no exclouen les eventuais responsabilitats civils i penals i la indemnització de danys i perjudicis que puguem correspondre al sancionat.

2. Les administracions públiques han de posar en coneixement de la jurisdicció penal o fiscalia els fets que puguen ser constitutius de delictes o suposen indicis d'aquests.

3. Quan el compliment d'una obligació establida per aquesta llei corresponga a diverses persones conjuntament, han de respondre de forma solidària de les infraccions que, si escau, es cometen i de les sancions que s'imposen. No obstant això, quan la sanció siga pecuniària i siga possible, s'ha d'individualitzar en la resolució en funció del grau de participació de cada responsable.

4. Són subjectes responsables per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques i jurídiques, així com, quan una llei els reconega capacitat d'obrar, els grups d'afectats, les unions i entitats sense personalitat jurídica i els patrimonis independents o autònoms que per acció o omisió infringisquen els preceptes continguts en aquesta llei i la seua normativa de desplegament.

Article 44. Procediment sancionador

El procediment sancionador per la comissió d'infraccions en matèria de protecció i benestar dels animals de companyia es regirà pel que es preveu en aquesta llei i en la normativa bàsica estatal aplicable en matèria de procediment administratiu sancionador.

Article 45. Competència sancionadora

1. La competència per a la incoació i nomenament de instructor dels expedients sancionadors l'ostenta l'Alcaldia-Presidència dels ajuntaments i la imposició de les sancions corresponents el Ple de la corporació local. En matèria d'expedients sancionadors i adopció de mesures provisionals per infraccions a la present llei com a conseqüència d'actes d'inspecció dels serveis veterinaris oficials en instal·lacions registrades com a Nuclis Zoològics conforme els articles 17 i 18 de la present llei la competència sancionadora per a la incoació i tramitació d'aquests expedients la dugueren a terme els Serveis Territorials de la Conselleria competent en sanitat i benestar animal i la imposició de sancions lleus i greus la Direcció General competent en matèria de sanitat i benestar animal i la imposició de sancions molt greus la persona titular de la Conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal.

2. Els Ajuntaments podran recaptar de les Diputacions en la seua funció d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als Municipis la designació d'un funcionari que preste serveis en la diputació provincial com instructor d'aquests expedients sancionadors i que serà nomenat per l'òrgan municipal competent.

Article 46. Prescripció d'infraccions i sancions

1. Prescripció d'infraccions

a) Les infraccions molt greus prescriuen als tres anys; les greus, als dos anys; i les lleus, a l'any.

b) El termini de prescripció de les infraccions comença a contar-se des del dia en què la infracció s'haja comés. En el cas d'infraccions continuades o permanents, el termini comença a córrer des que va finalitzar la conducta infractora.

c) La prescripció s'interromp amb la iniciació, amb coneixement de l'interessat, d'un procediment administratiu de naturalesa sancionadora, i el termini de prescripció es reinicia si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

2. Prescripció de sancions

a) Les sancions imposades a l'empara d'aquesta llei per infraccions molt greus prescriuen als tres anys; per les greus, als dos anys; i per les lleus, a l'any, sense perjudici del dret de la hisenda pública valenciana al cobrament de les multes, que prescriurà en la forma i els terminis previstos en les disposicions generals en matèria de recaptació administrativa.

b) El termini de prescripció de les sancions comença a comptar-se des de l'endemà del dia que siga executable la resolució per la qual s'imposa la sanció o haja transcorregut el termini per a recórrer-la.

c) Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, amb la qual cosa tornarà a transcórrer el termini si aquest està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

d) En cas de desestimació presumpta del recurs d'alçada interposat contra la resolució per la qual s'imposa la sanció, el termini de prescripció de la sanció comença a comptar-se des de l'endemà del

dia que finalitze el termini legalment previst per a la resolució d'aquest recurs.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Publicitat de la llei

L'Administració local i autonòmica ha de programar campanyes divulgadores sobre el contingut d'aquesta llei entre els escolars i habitants d'aquesta, així com prendre mesures que contribuïsqen a fomentar el respecte als animals i a difondre'l i promoure'l en la societat en col·laboració amb les entitats de protecció i defensa dels animals.

Segona. Límit màxim d'animals de companyia per domicili

Sense perjudici que les ordenances municipals puguen fixar un nombre d'animals de l'espècie canina o felina inferior, el límit màxim d'animals de l'espècie canina i/o felina en domicilis particulars serà de 5, independentment de la població dels municipis. No obstant això, els ajuntaments, en virtut de les seues competències municipals, poden ampliar mitjançant autorització expressa el nombre màxim assenyalat en el punt anterior considerant les condicions i l'espai dels habitatges i, si escau, a través de les seues ordenances municipals, autoritzar la tinença d'unes espècies o unes altres d'acord amb la planificació urbanística del municipi. En tot cas, a partir de catorze animals de l'espècie canina i/o felina la col·lecció particular ha de complir els requisits de nucli zoològic i ha d'estar inscrita com a tal.

Tercera. Taxa municipal

Els ajuntaments poden gravar mitjançant una taxa municipal la tinença i la cria de l'espècie domèstica canina i felina per tal de sufragar les despeses derivades del compliment d'aquesta llei.

Quarta. Incidència pressupostària i destinació d'ingressos

1. Aquesta llei no té incidència pressupostària en els pressupostos de la Generalitat.
2. Les administracions local i autonòmica han de destinar els ingressos procedents de les sancions per les infraccions d'aquesta llei i les taxes per la tinença i la cria d'animals de l'espècie domèstica canina i felina a actuacions que tinguen per objecte el foment de la protecció dels animals i les finalitats d'aquesta llei.
3. Els Municipis que no disposen de mitjans per a assumir les competències i les corresponents funcions atribuïdes per aquesta llei subscriuran acords i convenis amb les Diputacions provincials corresponents en el marc de la seua funció d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als Municipis per a l'exercici de la funcions i competències que ambdues acorden en els termes establits en el marc de la normativa reguladora de règim local i la llei 40/2015 d'1 d'octubre de Règim Jurídic del Sector Públic. Les Mancomunitats de municipis en els termes establits en els seus respectius estatuts podran exercir les funcions i competències en un model d'economia d'escala amb la finalitat de prestar serveis de competència municipal atribuïdes en aquesta llei i amb respecte a la llei 21/2018 de 16 d'octubre de la Generalitat, de mancomunitats de la Comunitat Valenciana.

Cinquena. Registre d'inhabilitats

En el termini màxim de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, la conselleria competent en matèria de protecció animal ha de posar en funcionament un registre autonòmic d'inhabilitats per a la tinença d'animals de companyia per sentència judicial o resolució administrativa.

Sisena. Control de poblacions d'animals en l'entorn urbà

L'ajuntament, en l'àmbit de les seues competències, ha de garantir la protecció de l'entorn. En l'aspecte ecològic, higienicosanitari i social es consideren justificades les accions i els mètodes que s'adopten per al control de les poblacions animals la proliferació de les quals resulte perjudicial o nociva per al ciutadà i els seus béns.

Setena. Animals usats en teràpia

Les espècies usades en teràpies per a intervencions assistides amb animals s'establiran reglamentàriament.

Huitena. Animals de producció abandonats

1. En el cas d'animals de producció abandonats en via pública, correspon als ajuntaments la recollida i l'acolliment d'aquests en els termes previstos en el títol IV.
2. La destinació final d'aquests animals l'ha de decidir l'ajuntament i es poden crear centres d'acolliment específics dedicats a l'allotjament d'aquests animals, sempre sense finalitat comercial ni lucrativa, amb les condicions sanitàries per als animals i de les instal·lacions corresponents a la normativa sectorial de l'espècie que corresponga. Aquests centres han de tindre un registre segons la reglamentació pròpia dels nuclis zoològics dels centres d'acolliment. La distància mínima que hi ha d'haver entre aquests centres i una explotació ramadera s'ha d'ajustar al que es disposa en la Llei 6/2003, de 4 de març, de la Generalitat. Aquests centres han de complir els requisits exigits als nuclis zoològics així com la normativa de moviment i registre d'explotacions ramaderes.
3. En tot cas, i sense perjudici de l'anterior, aquestes espècies es regiran per la normativa específica d'animals de producció a l'efecte de la sanitat animal.

Novena. Salvaguarda del règim de benestar animal

Aquesta llei s'aplica també als animals de producció, a falta de previsió o normativa general o específica de protecció del benestar animal aplicable a aquests i, en tot cas, durant el transcurs de competicions esportives, sense perjudici de l'eventual existència d'altres mesures addicionals de protecció i benestar animal que puguen resultar aplicables en aquest últim cas.

Desena. Anellament d'aus

La identificació d'aus mitjançant l'anellament s'ha d'ajustar a les normes reguladores pròpies de les federacions esportives o les associacions, entitats o federacions de selecció i cria d'aquestes aus sense perjudici del compliment necessari de la normativa mediambiental i de la protecció i sanitat animal en relació amb les modalitats i els requisits d'aquesta practica i, si escau, amb l'obligació normativa d'altres sistemes d'identificació.

Onzena. Prohibició de tir al colomí i altres aus

Es prohibeix la modalitat esportiva del tir al colomí en les seues diferents especialitats i el tir a altres aus que es desenvolupe amb els elements tècnics, mitjans i instal·lacions del tir al colomí.

Dotzena. Espectacles circenses

Es prohibeixen els espectacles circenses amb tot tipus d'animals, de companyia, de producció o de la fauna silvestre, inclosos els animals salvatges.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Règim transitori de destinació d'animals abandonats

S'estableix un termini de dos anys, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, durant el qual els ajuntaments podran, al marge de raons estipulades en aquesta llei per al sacrifici d'animals de companyia abandonats, decidir el seu sacrifici sempre que s'haja intentat sense èxit la seua adopció per un nou posseïdor en un termini mínim de retenció de 40 dies des del decret d'abandó i no es dispose dels mitjans d'acord amb aquesta llei per al seu allotjament, manutenció o assistència sanitària. En aquest cas, es podrà demorar la identificació obligatòria de l'animal fins que finalitze el període de retenció.

Segona. Nuclis zoològics

Els centres i establiments, regulats en els títols V i VI d'aquesta llei, han d'ajustar-se a les prescripcions i als requisits establits en aquesta disposició en el termini de sis mesos des que entre en vigor. Així mateix, es mantindran amb caràcter excepcional fins a la seua extinció els nuclis zoològics constituïts abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei per col·leccions de particulars d'exemplars d'espècies prohibides com a animals de companyia adquirits també amb anterioritat a l'entrada en vigor de la llei.

Tercera. Responsables legals i temporals

S'estableix el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la llei perquè els responsables legals i temporals d'animals de companyia adequen les condicions de tinença d'aquests a les previsions d'aquesta llei.

Quarta. Vigència transitòria de determinades disposicions reglamentàries

En aquells aspectes en què per a l'aplicació efectiva d'aquesta llei resulte imprescindible la promulgació de la normativa reglamentària de desplegament, resultarà d'aplicació fins a l'entrada en vigor del desplegament reglamentari esmentat la regulació i les previsions contingudes en el desplegament reglamentari vigent de la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia.

Cinquena. Adaptació d'ordenances municipals

Les entitats locals disposen del termini d'un any per a desenvolupar o adaptar les seues ordenances a les previsions d'aquesta llei, des del moment que entre en vigor.

Sisena. Exemplars d'espècies prohibides com a animals de companyia adquirits amb anterioritat a l'entrada en vigor de la llei

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei els exemplars de les espècies animals adquirits abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei i que són prohibides com a animals de companyia en aquesta llei, poden ser mantinguts pels seus propietaris, si bé han d'informar sobre aquesta titularitat a la conselleria competent en protecció animal en el termini màxim de sis mesos. Els animals han d'estar correctament identificats i el propietari haurà de signar una declaració responsable en relació amb el manteniment dels animals sota les condicions adequades de seguretat, protecció i sanitat animal. Els propietaris han d'informar amb caràcter immediat de l'alliberament accidental d'aquests i no poden comercialitzar, reproduir ni cedir a un altre particular aquests exemplars.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única. Derogació normativa

Es deroga la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre la protecció dels animals de companyia. Així mateix, queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposen al que es disposa en aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Desenvolupament reglamentari

Es faculta el Consell per a dictar les disposicions necessàries per al desenvolupament i l'execució d'aquesta llei.

Segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.»

Perquè conste en l'expedient de referència i desplegue efectes, lliure aquest certificat.